

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Офіційно

Закони України

▶ СТОР. 3

Урочисте відкриття

Свою промову художник–ювіляр... проспівав

▶ СТОР. 8

Імпульс добра

Янгол із Дубна дивиться на схід

▶ СТОР. 10

№ 161 (5911) СУБОТА, 23 СЕРПНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Шановні друзі, вітаю Вас із Днем Незалежності України!

Саме зараз, захищаючи свою країну, ми отримуємо свою справжню незалежність. Через кров, через страждання та боротьбу народжується непереможна нація. Нація патріотів. Сильних вільних людей, здатних захистити свою країну та свої родини від ворога. Навіть такого, який переважає чисельністю та зброєю.

Сьогодні народжується справжня Україна, яка є не просто геополітичним формуванням на європейській карті, а є незламною державою, гідною поваги всього цивілізованого світу.

У ці дні увага всього світу прикута до нашої країни, і це невипадково, тому що Господь обрав саме Україну, щоб вона стала центром змін XXI століття. З нашої перемоги почнеться занепад агресорів та тоталітарних імперій у новому тисячолітті.

Нехай Господь завжди буде з Україною і веде нас до перемоги, освячуючи наші незалежність та волю!

З Днем Незалежності!

З повагою
Голова Верховної Ради України
Олександр ТУРЧИНОВ.

З Днем Незалежності!

Як і наші предки, ми гуртуємося навколо Прапора — символа нескореного духа і перемоги

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (із архіву «Голосу України»).

Сьогодні, у День Державного Прапора, в усіх куточках України замайорить ще більше синьо-жовтих оберегів. А завтра відзначатимемо День Незалежності, на вівтар якої поклали життя не лише наші предки — з не меншою жагою до свободи захищаємо її і ми. В єдності. Бо знаємо, що великий дух наших Майданів освятив у серці кожного гордість, гідність та нову дорогу історії. У дні свят і випробувань ми завжди гуртуємося навколо прапора, святого символу українського нескореного духа і перемоги на своїй благословенній землі, із вірою в мир і добро. І в те, що наші нащадки не менше пишатимуться історією нації, країною та її Незалежністю.

У НОМЕР

У Києві сподіваються на «план Меркель»

Сьогодні вперше Україну має відвідати канцлер ФРН Ангела Меркель. Візит напередодні Дня Незалежності більшість експертів трактує як дружній жест, що має символізувати підтримку Німеччиною України у такий складний період. Утім, чимало розмов і про те, що пані Меркель прибуде до Києва не просто так. Її мета — звірити годинники перед зустріччю у Мінську та обговорити шляхи фінансової допомоги Україні.

▶ СТОР. 9

Висадили двадцять три кущі калини

«Нехай квітне Україна!» — тривалу акцію під таким гаслом започаткували у Вінниці напередодні 23-ї річниці незалежності держави.

Двадцять три кущі калини посадили у сквері біля Храму Воскресіння Христового у центральній частині Вінниці працівники територіального центру соціального обслуговування населення.

— Ми посадили стільки рослин, скільки років наша держава незалежна, — каже директор установи Галина Бачинська. — Надалі щороку напередодні свята на алеї з'являтиметься новий кущ калини. Беремо на себе зобов'язання доглядати за ними. Місце біля храму обрали невипадково: тільки з вірою і надією можна побудувати незалежну державу.

Перед тим як розпочати роботу, учасники акції побували на молебні. Настоятель храму отець Василій під час служби закликав вірян щоденно молитися за мир. Трудівниці саджали кущі, одягнувшись у вишиті національні вбрання, що додало заходу урочистості. Наприкінці ще й пісню заспівали. Звичайно, про калину-калиноньку, що віддавна є символом України, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

КОРОТКО

■ У Черкаській області, поблизу залізничної станції Городище, сталася аварія товарного потяга. Після сходження з рейок двадцяти цистерн одинадцять із них та локомотив загорілися. Вогонь перекинувся на довколишні житлові будинки, **передає наш власкор Лідія Титаренко.**

■ «Автопоїзд Гідності та Честі» з нагоди Дня Прапора та Дня Незалежності України пройшов на Кіровоградщині. Зібрані під час автопробігу кошти направлять на придбання медикаментів та речей першої необхідності для воїнів 34-го батальйону територіальної оборони, **повідомляє наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

Уряд профінансував майже 17 млрд. грн. серпневих пенсій *(УНІАН)*

Віддали життя за вільну країну

Учора в країні відзначали День пам'яті співробітників органів внутрішніх справ, які загинули під час виконання службових обов'язків. Розпочалися урочистості традиційно — керівники підрозділів міліції запалили свічки та хвилиною мовчання вшанували справжніх героїв. Лише за період проведення антитерористичної операції держава втратила 65 міліціонерів. Загалом за часи незалежності під час виконання службових обов'язків загинули понад 1100 вартових порядку. У Києві захід відбувся на Солом'янській площі біля монумента загиблим міліціонерам.

Численні учасники зібрання, серед яких були міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов **(на знімку)**, колеги та родичі загиблих правоохоронців поклали квіти до пам'ятника героям, для яких честь і обов'язок захисника закону стали дорожчими за власне життя.

«Війна ще не завершилась і є окупована територія нашої країни. Але завдяки таким героям, які воюють проти ворога, народжується нова нація. Українці ніколи не стануть частиною тоталітарної імперії. Україна буде вільною», — сказав Олександр Турчинов.

«Завжди важко ховати побратимів — молодих, енергійних, тих, хто міг ще жити і творити на благо Батьківщини. Важко це робити у мирний час, але не легше і тоді, коли частина держави охоплена вогнем бойових дій. За часи своєї незалежності Україна вперше стикнулася з військовою агресією. Цей удар достойно прийняли й українські правоохоронці. Бійці батальйонів міліції спеціального призначення та військовослужбовці Нацгвардії, працівники райвідділів з усіх куточків України закрили собою Батьківщину, відгородивши її від території, тимчасово захопленої терористами. Щодня ціною неймовірних зусиль та людських жертв мир повертається у міста і села Донеччини та Луганщини. Крок за кроком, будинок за будинком, вулицю за вулицею — міліціонери та військові правоохоронці звільняють рідну землю від терористів та закордонних найманців, — зазначив під час вступного слова міністр МВС А. Аваков.

Після урочистих промов, правоохоронців, які проявили героїзм в боях, нагородили орденами «За мужність» і медалями. Нагороди отримали їхні рідні. Також вони одержали сертифікати на отримання житла.

Олександр ПЕКНИЙ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Петро ПОРОШЕНКО: «Щоб мати міцні позиції на переговорах по миру, треба бути сильними»

Питання про мир — найголовніше, що нині турбує людей. Саме з цієї теми починалися і завершалися бесіди Президента Петра Порошенка з миколаївцями. Зокрема, виступаючи перед працівниками державного підприємства «Науково-виробничий комплекс газотурбобудування «Зоря»-«Машпроект», глава держави наголосив, що в Україну неодмінно скоро прийде мир, адже наш народ демонструє надзвичайну єдність, а влада докладає зусиль для зміцнення економіки, щоб армія мала підтримку. «Ми не дамо поставити під сумнів суверенітет, територіальну цілісність нашої держави. Україна нікому не погрожує, вона мирна і ні з ким не хоче воювати», — підкреслив Петро Порошенко.

Президент ознайомився з виробничими потужностями та організацією виробничого процесу на підприємстві «Зоря»-«Машпроект».

Він твердо пообіцяв, що влада працюватиме над створенням умов для вітчизняних товаровиробників, боротиметься з корупцією та іншими перешкодами для ведення бізнесу. «Не буде більше цього», — заявив Президент на зустрічі з колективом суднобудівно-судноремонтного заводу «Нібулон».

Не лишилися поза увагою й нагальні питання люстрації влади. За словами керманича, рішення щодо розпуску Верховної Ради «буде прийнято тоді, коли настануть конституційні підстави, а цей час, як відомо, припадає на День Незалежності».

Відвідавши 79-ту окрему аеромобільну бригаду Сухопутних військ Збройних Сил України, Петро Порошенко надзвичайно високо оцінив внесок десантників у визволення української землі на сході країни та підкреслив, поцитувавши бойове гасло миколаївських воїнів: «Маємо бути єдині, як ніколи. В єднанні сила. Ніхто, крім нас!» — підписуюсь під кожним словом цього девізу аеромобільних військ».

Спілкуючись із представниками засобів масової інформації, Президент роз'яснив необхідність третьої хвилі мобілізації для підвищення якісного складу військових фахівців та ротації тих, хто сьогодні перебуває на фронті. «Сьогодні ми маємо замінити підрозділи Збройних Сил України та Національної гвардії більш якісним складом мобілізованих військових. Призиватимуть тих, хто має військові спеціальності: спецназівців, артилеристів та інших

ДОСЛІВНО

Президент України Петро ПОРОШЕНКО:

«У своїх рішеннях я керуватимуся прагненням українського народу, а він вимагає перезавантаження, вимагає люстрації. Вибори є найкращою формою люстрації».

військових фахівців. Це дозволить відновити боєздатність і дати можливість бійцям відпочити. А найголовніше — це сприятиме більш швидкому досягненню миру в Україні», — заявив Петро Порошенко.

Адже невдовзі після насичених і зворушливих зустрічей у патріотичному Миколаєві на Президента та його команду очікує зовсім інша, надзвичайно відповідальна робоча поїздка — Україна на зустрічі у Мінську має намір домовлятися про мир, оскільки «весь світ втомився від війни». Глава держави сформулював те, про що нині замислюється кожен українець: «Для того, щоб мати міцні позиції на переговорах по миру, треба бути сильними — мати єдність народу, сильну країну, сильну армію. Ми здатні захистити суверенітет, незалежність, територіальну цілісність. Сьогодні ми боремося за незалежність України. Ми з вами обов'язково переможемо».

З Миколаєва до столиці Петро Порошенко повіз подарунки — справжні талісмани перемоги, які пройшли випробування на міцність у бою. Командир 79-ї окремої аеромобільної бригади полковник Олексій Шандр вручив Президенту прапор бригади і десантну тільняшку.

* * *

На момент здачі номера тривали консультації Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова та керівників парламентських фракцій з Президентом України Петром Порошенком щодо розпуску парламенту.

Підставою для підписання відповідного указу Президента є відсутність протягом 30 днів парламентської коаліції. Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов оголосив про припинення існування коаліції 24 липня 2014 року.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.
Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Парад, салют і презентація українського весілля

У неділю Україна відзначає 23-тю річницю незалежності. Офіційні урочистості в Києві традиційно розпочнуться з покладання квітів до пам'ятників Тарасу Шевченку і Михайлу Грушевському. Біля пам'ятника Володимиру Великому пройде молитва за Україну. О 9:00 на Хрещатику розпочнеться військовий парад. Центральною вулицею столиці пройдуть новітні зразки військової техніки, виготовлені в Україні.

Об 11:00 на Хрещатику стартує ярмарок громадських організацій із презентацією їхньої діяльності й майстер-класами. А о 14:00 почнеться спортивно-презентаційна акція «Україна єдина». Організатори познайомлять глядачів з командами з кільцевих перегонів, ралі, позашляхових змагань, дрифту і стантрайдингу. Гості зможуть оглянути різні спортивні автомобілі, а також мотоцикли і карти. На окремому майданчику волонтери й інструктори запропонують спортивно-розважальну програму для дітей.

Традиційний фестиваль «Парад вишиванок» розпочнеться о 12:00 яскравою ходою від Контрактової до Софійської площі. У параді візьмуть участь представники різних регіонів України. На завершення фестивалю відбудуться «Презентація українського весілля» і святковий концерт.

На Андріївському узвозі Асоціація арт-галерей України разом із громадськими організаціями, майстрами підготували різноманітну культурно-художню програму. Власні роботи на святі представлять майже тисяча художників з усіх регіонів країни. Культурно-художні заходи відбуватимуться у всіх галереях, музеях, театрах вулиці.

Для поціновувачів творчості художніх аматорських колективів о 16:00 на Співочому полі Печерського ландшафтного парку розпочнеться святковий концерт.

У Маріїнському парку на відкритій сцені Мушля в цей час почнеться присвячений Дню Незалежності фестиваль Kyiv Open Air, на якому зберуться близько десятка джазових, блюзових і соул-виконавців.

Завершиться святкування Дня Незалежності святковим салютом о 22:00.

Фестиваль волі — символ нескореності

У День Незалежності в Івано-Франківську вперше відбудеться фестиваль волі «Довбушфест».

Патріотичне дійство за задумом організаторів покликане вшанувати нескореність національного духу та спонукати до всеукраїнського єднання. Тому галичанам та гостям краю буде презентовано одну із незабутніх сторінок місцевої історії — звитяжні часи національно-визвольного руху опришків на Прикарпатті.

Уособленням лісових хлопців є легендарний ватажок, народний месник Олекса Довбуш, постать якого символізує легенду та національного героя, який трагічно загинув 24 серпня 1745 року.

Саме з цього приводу вищезгадані дні подаються як звитяжні, показово нагадуючи споконвічне прагнення українців до звільнення від будь-чийого ярма. Чи не вперше франківські фестини будуть далекі від розваг, натомість патріотична концертна програма переплітатиметься із просвітницькою та спортивною.

Дійство розпочнеться перед міською ратушею. Далі урочистою ходою центральними вулицями під супровід духового оркестру та трембітарів пройдуть костюмовані опришки, спортсмени та кінні вершники.

А о десятій вечора у фортечній галереї Бастіон усі бажаючі матимуть добру нагоду насолодитися нічним переглядом українських кінострічок у форматі проекту КІНО-ФМ.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

«У вогні перетоплюється залізо у сталь, у боротьбі перетворюється народ у націю»

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Нині, під час агресії з боку Росії, завтрашнє свято має особливу цінність для кожного з нас, незалежно від ідеологічних і політичних поглядів, віросповідання. Тож кореспондент «Голосу України» поцікавився у народних депутатів, що для них означає День Незалежності.

Віктор Чумак («УДАР»):

«Нині це абсолютно новий зміст цього дня. Це свято не просто України, а свято, яке виборюється кров'ю, життям, величезними випробуваннями для всієї держави. Цього року нарешті отримали єдину країну, єдину політичну націю, сильну армію, завдяки чому й утримуємо державність і незалежність».

Віктор Швець (ВО «Батьківщина»):

«З урахуванням подій на сході країни до Дня Незалежності вже інше ставлення. Адже нині відчуваємо, що незалежність України — це найбільше благо, яке може бути для будь-якої нації, держави. Завдяки героїзму українців, які сьогодні покладають своє життя заради незалежності, всі громадяни усвідомлюють, що її потрібно цінувати і зберегти.

Мені видається, що саме в ці дні наша країна здобуває справжню незалежність, формується українська нація, свідомість. Переважна більшість громадян через агресивні дії Путіна стають справжніми патріотами. Сьогодні кожен українець має можливість зробити внесок в цю священну боротьбу нашого народу за свою незалежність. З одного боку, сьогоднішні події — трагічні, а з другого — героїчні. Тому що формується політична нація українських громадян, нова незалежна держава. Особливо це стосується нашого молодого покоління. Вони бачать і розуміють, що незалежна держава є необхідною умовою для їхнього щасливого майбутнього.

Героїчні подвиги наших військових на Донбасі будуть високо оцінені. Ми ще не повністю усвідомлюємо, що саме зробили наші земляки задля незалежності і свободи українського народу. Те, що українська армія, народ успішно поборює агресора, є визначним досягненням українців як політичної нації».

Юрій Сиротюк (ВО «Свобода»):

«Для мене День Незалежності означає звільнення з кількатисячорічного рабства, в якому перебувала наша нація. Людина народжена бути вільною, бути собою на своїй землі. Слово «незалежність» — це форма внутрішнього змісту, який має бути складений із збереження внутрішньої ідентичності та зовнішньої суб'єктності. Україна — це велика держава і нація, котра живе за шевченківським принципом: «В своїй хаті — своя правда, і сила, і воля!».

Колись Євген Коновалець сказав, що «у вогні перетоплюється залізо у сталь, у боротьбі перетворюється народ у націю». Незалежність не дається сама собою. Насправді, це випробування для будь-якої нації».

Михайло Чечетов (Партія регіонів):

«Рік був непростий. Були грубі помилки, прикрі прорахунки, серйозні промахи. Але з кожним днем – ми йшли шляхом зміцнення нашого суверенітету, незалежності. Сьогодні український народ проходить серйозне випробування на територіальну цілісність країни, незалежність, державний суверенітет. Незалежність України може утримати патріотизм людей, віра у свій народ, у свої сили. Потрібно поважати права кожного громадянина, який відчував би, що живе в одній великій родині. Нині народ дає справедливі оцінки тим політикам, які намагаються розколоти країну.

Переконаний, об'єднавши зусилля, ми з честю пройдемо це випробування. Головне досягнення за роки незалежності — це те, що у нас сформувалася одна велика, єдина, багатонаціональна, дружня українська родина. Народ виявився вище, чистіше і мудріше від політиків. Україна вистоїть завдяки народу, а не політикам».

Анатолій Кінах (депутатська група «Економічний розвиток»):

«Для мене 24 серпня 1991 року залишиться в пам'яті на все життя, бо, будучи народним депутатом, мав честь зробити свій внесок для затвердження України як незалежної держави. Тоді відчувалася висока патріотична романтика і щирість колег.

Хотілося б, щоб на відповідальних етапах розвитку країни зміцнювалися розуміння, консолідувалися воля, розум, зусилля з питань, які мають стратегічне значення для держави. Тоді, впевнений, долатимемо всі труднощі. Дуже важливо, що в цих складних умовах об'єднується народ, формується, по суті, сучасна українська нація, коли люди незалежно від місця проживання, ідеологічних і політичних протиріч розуміють, що у нас єдина країна. Впевнений, талановитий працездатний народ, природа, розум перможуть і ми займатимемо гідне місце у світі як сучасна, демократична, конкурентоспроможна держава».

Сергій **ОЛЕКСАНДРІВ.**

24 серпня 1991 р. — Київ, акції у день проголошення Акта про Незалежність України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про прокуратуру» щодо утворення військових прокуратур

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793 із наступними змінами) такі зміни:

1. Статтю 9 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Військові прокурори мають право брати участь в організаційних заходах, які проводяться органами, за додержанням законів якими вони здійснюють нагляд».

2. У статті 13:

перше речення частини першої доповнити словами «а також військові прокуратури»;

після частини першої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

«До військових прокуратур належать Головна військова прокуратура (на правах структурного підрозділу Генеральної прокуратури України), військові прокуратури регіонів (на правах обласних), військові прокуратури гарнізонів та інші військові прокуратури, прирівняні до прокуратур міст і районів.

У військових прокуратурах, прирівняних до прокуратур міст, у разі необхідності можуть утворюватися відділи за рахунок штатної чисельності цих прокуратур.

У разі якщо в силу виключних обставин на певних адміністративно-територіальних одиницях не діють органи прокуратури України, які мають здійснювати там нагляд, за рішенням Генерального прокурора України виконання їх функцій може покладатися на військові прокуратури.

Утворення, реорганізація та ліквідація військових прокуратур, визначення їх статусу, компетенції, структури і штатів здійснюється Генеральним прокурором України».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати частинами п'ятою та сьомою.

3. У статті 14:

частину першу доповнити словами «а також заступника Генерального прокурора України - Головного військового прокурора»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«У Генеральній прокуратурі України утворюється (на правах структурного підрозділу) Головна військова прокуратура, яку очолює заступник Генерального прокурора України - Головний військовий прокурор. На нього наказом Генерального прокурора України може також покладатися виконання інших службових обов'язків».

У зв'язку з цим частини другу - п'яту вважати відповідно частинами третьою - шостою.

4. Частину першу статті 17 доповнити реченням такого змісту: «У Головній військовій прокуратурі, військових прокуратурах регіонів (на правах обласних) є слідчі в особливо важливих справах і старші слідчі; у військових прокуратурах гарнізонів та інших військових прокуратурах, прирівняних до прокуратур міст і районів, можуть бути старші слідчі і слідчі».

5. Пункт 1 частини першої статті 20 після слів «військових частин» доповнити словами «і штабів незалежно від встановленого в них режиму».

6. Включити статтю 46^1 такого змісту:

«Стаття 46^1. Кадри органів військової прокуратури

Військовими прокурорами і слідчими призначаються громадяни з числа офіцерів, які проходять військову службу або перебувають у запасі і мають вищу юридичну освіту.

В окремих випадках за наказом Генерального прокурора України на посади прокурорів та слідчих військових прокуратур можуть бути призначені особи, які не є військовослужбовцями і не перебувають у запасі та відповідають вимогам статті 46 цього Закону.

Військовослужбовці військових прокуратур у своїй діяльності керуються Законом України «Про прокуратуру» і проходять військову службу відповідно до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України».

7. Частину першу статті 46^2 доповнити реченням такого змісту: «Військовослужбовці військових прокуратур можуть бути звільнені з військової служби відповідно до законодавства, що регулює порядок її проходження».

8. У статті 47:

частину першу після слів «класні чини» доповнити словами «а військовослужбовцям військової прокуратури - військові звання»;

частину третю після цифр та слів «1, 2 і 3 класів» доповнити словами «вищі офіцерські звання», а після слів «Генеральним прокурором України» - словами «інші військові звання військовослужбовцям військової прокуратури присвоюються відповідно до встановленого законодавством порядку проходження військової служби»;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Посади військових прокурорів і слідчих та відповідні їм військові звання включаються в переліки військових посад.

Військові звання офіцерів військової прокуратури відповідають класним чинам працівників прокуратури. При звільненні офіцерів військової прокуратури (до полковника включно) з військової служби і призначення на посади прокурорів і слідчих в територіальні чи спеціалізовані прокуратури їм присвоюються відповідні їх військовим званням класні чини, а при прийнятті на військову службу у військову прокуратуру прокурорів і слідчих, які мають класні чини (до старшого радника юстиції включно), їм присвоюються відповідні військові звання згідно із законодавством».

9. У статті 49:

частину четверту після слів «місцевими органами влади» доповнити словами «а військовослужбовці військових прокуратур - за рахунок Міністерства оборони України за місцем проходження служби»;

частину шосту після слів «виконавчими комітетами місцевих Рад» доповнити словами «а військовослужбовці військових прокуратур - за рахунок Міністерства оборони України за місцем проходження служби»;

доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«На військовослужбовців військових прокуратур поширюються усі передбачені Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та іншим законодавством про військову службу соціальні і правові гарантії».

10. У статтю 52 включити частини шосту та сьому такого змісту:

«Грошове утримання прокурорів, слідчих та інших працівників військових прокуратур, забезпечення їх діяльності здійснюється Генеральною прокуратурою України.

Забезпечення військових прокуратур охороною, транспортом та засобами зв'язку (у тому числі спеціальним), засобами індивідуального захисту, вогнепальною зброєю, іншим необхідним майном, а військовослужбовців цих прокуратур - обмундируванням здійснюється Міністерством оборони України».

11. Статтю 53 після слів «класні чини» доповнити словами «(військові звання)».

12. Статтю 56 після слова та цифр «статті 46» доповнити словом та цифрами «статті 46^1».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Військові прокуратури гарнізонів розташовуються в межах відповідних військових гарнізонів. У разі потреби з метою організації їх діяльності їм виділяються необхідні приміщення з фондів Міністерства оборони України.

В умовах особливого періоду, запровадження надзвичайного, воєнного стану або проведення антитерористичної операції із залученням з'єднань, військових частин та підрозділів Збройних Сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, місцем постійної дислокації яких є територія в межах військового гарнізону, особовий склад військових прокуратур (прокурори, слідчі) гарнізону відряджається до районів розташування цих з'єднань, військових частин (підрозділів) на період виконання цими з'єднаннями, військовими частинами та підрозділами завдань за призначенням.

3. Встановити, що на прокурорів та слідчих військових прокуратур, які не є військовослужбовцями, у разі виконання ними повноважень у районах проведення антитерористичних операцій поширюються соціальні гарантії, передбачені для військовослужбовців військових прокуратур.

4. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та вжити заходів організаційного характеру, пов'язаних з його прийняттям.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
14 серпня 2014 року.
№ 1642-VII.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо питань оціночної діяльності

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У пункті 5 частини першої статті 5 Закону України «Про Фонд державного майна України» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 28, ст. 311; 2014 р., № 20-21, ст. 712):

абзаци шостий та дванадцятий викласти в такій редакції:

«професійну оціночну діяльність у процесі приватизації та оренди державного майна»;

«веде у визначеному ним порядку Державний реєстр оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, які здійснюють оцінку майна, майнових прав і провадять професійну оціночну діяльність за відповідними напрямами (спеціалізаціями)»;

абзац сімнадцятий виключити.

2. Пункт 4 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012-2014 роки» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 43, ст. 551) викласти в такій редакції:

«4. Установити, що оцінка об'єктів приватизації, а також оцінка іншого майна, майнових прав, у тому числі нормативна грошова оцінка, здійснюється відповідно до законодавства з питань оціночної діяльності».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
29 травня
2014 року.
№ 1284-VII.

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

ГОЛОС УКРАЇНИ № 161 (5911)
СУБОТА, 23 СЕРПНЯ 2014

Покладено край юридичному існуванню УРСР

24 серпня 1991 року позачергова сесія Верховної Ради УРСР ухвалила Акт незалежності України та створення самостійної української держави — України** (на знімку)**. Цим було покладено край юридичному існуванню Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Разом із Актом було також прийнято постанови «Про проголошення незалежності України» та «Про військові формування на Україні».

«З моменту проголошення незалежності чинними на території України є тільки її Конституція, закони, постанови уряду та інші акти законодавства республіки», — зазначалося у постанові «Про проголошення незалежності».

Водночас на 1 грудня 1991 року було призначено республіканський референдум на підтвердження Акта проголошення незалежності.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Несподівані обличчя нашого патріотизму

Український патріот... Який він? Для корінної жительки західноукраїнського Луцька відповідь на це запитання ще рік тому була доволі однозначна. Середньостатистичним патріотом видавався такий-собі волинянин чи галичанин, що відмінно володіє рідною мовою, знає український фольклор, звичаї та, звісно ж, готовий віддати життя за Батьківщину. Та останні події у державі показали, що покласти життя за Вітчизну здатні не лише ті, хто може похвалитися «дикторською» вимовою або ж з дитинства вбирав у себе повстанську атмосферу Західної України. Нерідко на такий героїзм цілком-таки здатний смаглявий енергійний миколаївець, темпераментний житель Краматорська чи навіть... корінний москвич! Тож хочу тепер поділитися тими дивовижними історіями українських патріотів, які здалися мені дуже нетиповими...

ТьотьКатруся: «Я проїхала 800 км заради вашого замку»

Дзвонить мобільник. Не встигаю запитати, хто це, як мене приголомшує стрімка розповідь незнайомої темпераментної жительки півдня про те, як вона хоче побачити Луцький замок. Тоді я ще не знала, що скоро вважатиму цю запальну жінку своєю сестрою по духу, жартома називаючи «ТьотьКатруся», а вона мене — «племяшка Лєська». Так, вона таки доїхала до Луцька. А потім ми ще подорожували разом. Бачили Житомир, де біля хвиль величного Тетерева місцевий історик розповідав нам легенди, були в замку міста Радомишль, обмінювалися по пошті магнітиками з Чернівців та Закарпаття. Катерина щиро вважає, що «подорожувати своєю країною — це відкривати себе, а стіни замків та фортець — найкращі екскурсоводи».

Про свою любов до України державний службовець Катерина Стингач каже так: «Для мене Україна — це передусім земля... по якій ми ходимо, на якій зводимо фундамент для майбутнього будинку, з якої збираємо врожай буряків, відомих з анекдоту. Тому мене «стопорить» питання деяких незадоволених типу: «А що мені Україна дала?» По-одеськи питанням на питання відповідаю: «А як Україна тобі має щось дати, з кишені дістати гостинець від зайчика, чи що? Треба починати із себе: що ти зробив для своєї країни! І, власне, чи все ти зробив?»

Москвич Андрій: «Люблю Україну за непохитну волю і боротьбу за свободу»

Ніколи не думала, що Інтернет може дати таких хороших та щирих друзів. На одному з російських форумів знайомлюся з молодим московським науковцем, який, за щасливим збігом обставин, їде на наукову конференцію до мого міста. Подумалося спочатку: «Що ж забув москвич у Луцьку?» Як потім з'ясувалося, раніше Андрій їздив до Чернівців, Ужгорода, бував у Карпатах. Усі візити — з метою зміцнення наукової співпраці та братерських відносин наших держав, які ще кілька років тому виявлялися цілком реальними не лише на рівні окремих мислячих людей...

Чекаю Андрія у центрі міста після його виступу на науковій конференції. Мені назустріч виходить імпозантний молодий чоловік, який несе в руці збірку українських народних пісень. «Ось купив, — каже. — А тепер ходімо по вишиванку». Не стримуючи подиву, веду Андрія на четвертий поверх нашого ЦУМу до магазину вишиванок. Обираємо симпатичний варіант з білого льону, оздоблений червоним та чорним кольорами, а ще за двадцять хвилин повертаємося по крайку. І це лише один невеличкий епізод з історії нашої дружби. А чого лише варте те, що Андрій захищав саме в Українській православній церкві (в Ужгороді) свою докторську дисертацію. Тоді ще я навіть не здогадувалася, що через деякий час ця відважна людина, попри весь ризик, піде на Марш Миру в Москві, аби підтримати наш народ! І нашу незалежність!

Звісно, довго можна розповідати про друзів-патріотів України, та іноді, аби усе було зрозуміло, краще процитувати те, що розповідають вони: «Ви будете здивовані, але, попри те, що живу в Росії, і мої предки були московськими купцями, я люблю Україну. За що я її люблю? За її прекрасних і щирих людей, за її солов'їну мову, за вірші Шевченка і Лесі Українки, за святині древнього Києва і красу Львова, за непохитну волю, за боротьбу за свободу і незалежність українського народу. Я полюбив Україну, напевно, з дитинства, коли ми з батьками їздили на відпочинок в Одесу та Крим. А потім, уже набагато пізніше, в зрілому віці, коли по службовій необхідності став їздити у відрядження в різні регіони України, я зацікавився українською мовою, українською культурою та історією. Для мене відкрився новий дивовижний і глибокий світ українського життя. І тепер майже в кожному українському місті в мене багато друзів. Незважаючи на всі складнощі, я прагну до збереження та розвитку російсько-українських культурних, наукових і освітніх зв'язків, реалізовуючи ряд спільних молодіжних проектів. Сьогодні в Росії дуже складно любити Україну, але любов — таке почуття, яке перевіряється випробуваннями. Тривожні дні Майдану, які я пережив разом з українським народом, так само, як і сьогоднішні трагічні події на сході України, тільки зміцнили в мені любов до України і українського народу, який я продовжуватиму підтримувати в Росії. А українцям у цей героїчний та історичний час хочу побажати виконати заповіт безсмертного Тараса Шевченка:

«Свою Україну любіть,
Любіть її... Во врем'я люте,
В остатню тяжкую минуту
За неї Господа моліть».

Діти переселенців зробили патріотичні браслетики на благодійний аукціон з допомоги АТО.

Волонтерка: «Маємо допомагати один одному та триматись разом, адже ми — один український народ»

Цю насущну істину вкотре доводить своєю діяльністю луцька волонтерка Тетяна Должко, яка присвятила себе роботі з переселенцями зі сходу. Попри всю неоднозначність світогляду людей, які до нас приїздять, Тетяна сама переконалася, що кожен випадок індивідуальний, а судити людей, керуючись стереотипами, не можна. Ця тендітна дівчина познайомила мене з переселенцями, які не лише щиро вдячні волинянам, що їх гостинно прийняли, а й самі роблять усе можливе для допомоги армії та боротьби за Україну. Тетяна розповідає: «Уже кілька місяців, як я намагаюсь організувати та реалізовувати допомогу переселенцям із зони АТО. Так склалося, що до нас на Волинь їх приїхало не так багато, порівняно з іншими регіонами, але не завжди вони можуть отримати достатню підтримку. Попри це, такі люди не падають духом та самі роблять усе можливе для міста й України, щораз руйнуючи стереотип про «нахлібників» та «сепаратистів». Незважаючи на всі побутові, фінансові проблеми, вони постійно долучаються до акцій, спрямованих на підтримку української армії, прагнуть брати активну участь у житті міста та регіону. Зокрема, завдяки переселенцям був створений інтернет-ресурс «Волинь SOS», на сторінках якого намагаємося зібрати максимум інформації про допомогу переселенцям, військовим, пораненим, сім'ям загиблих та поранених».

Тетяна висловлює надію на те, що це далеко не останній корисний проект переселенців, та цитує слова своїх «підопічних»: «Уже три місяці ми проживаємо на Волині. Сюди приїхали всією сім'єю, тікаючи від військових дій. На даний момент нам вдалося знайти житло та вирішити побутові проблеми завдяки небайдужості й допомозі місцевих жителів. Але, спостерігаючи за подіями в країні, чоловік вирішив повернутися, щоб боротися за звільнення свого міста від сепаратистів. Ми його підтримали та допомогли збиратись, бо розуміємо, що наші чоловіки повинні захищати свої будинки» (Олена з Луганська).

Ірина із Зугреса розповідає: «Мій чоловік залишився на Донеччині. Там він разом зі своїми друзями пішов у лави добровольчого батальйону, щоб боротися за наші міста та будинки. Я ж разом із дітьми приїхала на Волинь задля безпеки, оскільки нас переслідували сепаратисти. Ми вдячні лучанам і волонтерам за надану нам допомогу та підтримку, але нам незручно просто так користуватися людською добротою. Тому ми теж всіляко намагаємося долучатись до волонтерської діяльності, допомагаємо збирати та сортувати продукти й речі для військових, чергуємо в точках збору, які організовані в місцевих магазинах. У нас усіх одна біда, незалежно від того, з якого ми регіону, а тому маємо допомагати один одному та триматись разом, адже ми — один український народ».

Читаючи ці слова Ірини із Зугреса та Олени з Луганська, я, Оленка з Луцька, лише переконуюся, яким дружним та сильним є наш народ, та вкотре не перестаю дивуватися тому, якими несподіваними інколи бувають обличчя українського патріотизму. Незалежного патріотизму.

Оленка ШТОРМ.

Фото надано автором.

Треба починати із себе: що ти зробив для своєї країни! І, власне, чи все ти зробив?

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ!

Сьогодні — День Державного прапора

Стяг на кордоні

ОЧИМА ОЧЕВИДЦЯ

Територія, мова, державний кордон, збройні сили та державна символіка, серед якої насамперед — державний прапор, споконвічно вважалися основними ознаками держави. 18 вересня 1991 року Президія Верховної Ради України юридично закріпила за синьо-жовтим двоколором статус офіційного прапора України. Цьому моменту передувала кількасотлітня історія синьо-жовтого стяга, який традиційно був символом України та боротьби українського народу за свою незалежність, свою державність.

...Червнева п'ятниця тринадцятого числа традиційно не вважалася особливо щасливою датою. Але особовому складу зведеної оперативної застави було не до прикмет. Синьо-жовте полотнище прапора провело прикордонників у нелегку дорогу — на схід, на допомогу бойовим товаришам, на захист української держави.

Блокпост — особливий вид наряду. Питання навіть не в температурі повітря, що іноді сягає 40 градусів. А завдяки касці, бронежилету, розпеченому асфальту та дорожній пилюці має всі шанси вивести місце несення служби в претенденти на почесне звання позаштатної філії пекла, не в необхідності час від часу вистрибувати у повному спорядженні та зі зброєю на 3—4-метровий борт багатотонної вантажівки для перевірки вмісту кузова, не в жартівливих докорах представників місцевого населення на кшталт «Ви ж вже четвертий раз сьогодні перевіряєте мій багажник, хіба не запам'ятали, що в ньому, коли я минулого разу проїжджав?». Особливість блокпоста — у постійному спілкуванні: з представниками місцевого населення, з сім'ями, що їдуть, рятуючись від шквального артилерійського вогню сепаратистів, покидаючи домівки разом з усім нажитим майном. Через блокпост проходять дороги та долі сотень, а іноді — тисяч людей кожного дня. І як тут не згадати про переляканих дітей, яких трусить від одного вигляду людини зі зброєю, про те, як наче рукою знімає їхній страх після доброї усмішки прикордонника, про сумні обличчя товаришів після огляду такого транспорту.

Вимоклі від поту, загорілі на сонці прикордонники, для яких бронежилети з боєприпасом до 15—20 кілограмів загальною вагою та незмінні автомати стали не менш звичними, ніж майки чи футболки в цивільному житті, спостерігають. Погляд мимоволі падає на стяг над головним укріпленням — такий самий, як і ми, вигорілий на сонці, промитий усіма дощами, добряче пошарпаний степовим вітром.

Чергова машина з боку селища не привернула особливої уваги. Жінку за кермом прикордонники вже добре знали і вона, як кажуть, у «категорію ризику» аж ніяк не входила. Вона була учасницею бойових дій в ДРА. Машина зупинилася перед блокпостом, не в'їжджаючи за перші загородження, і Лідія Сорока вийшла до прикордонників з невеликим пакетом в руках. «Хлопці, ну хіба не соромно, це ж Державний Прапор», — мовила вона. Купити в цьому місці стяг було ніде, а хлопцям явно не до шиття. «Це вам», — мовила жінка. В пакеті були два новесенькі повнорозмірні яскраві прапори. Важко висловити словами почуття вдячності, яке охопило нас у ту мить. Мабуть, подарунок у вигляді ключів від дорогої іномарки викликав би менше емоцій. Легенди про нібито вороже ставлення до українських правоохоронців місцевого населення розбилися одразу ж після нашого прибуття в Мілове, але чогось подібного годі було й чекати. Декілька хвилин — і прапори на ретельно вирізаних у найближчій посадці імпровізованих флагштоках замайоріли з обох сторін блокпоста: на головному укріпленні з одного боку та на черговому бортовому УАЗі — з другого.

Перший бій, а точніше — підлий нічний артилерійський обстріл з російської території, я зустрів з товаришами на тому самому блокпосту. Відстань, з якої била ворожа артилерія, не дозволяла вести по противнику вогонь з наявної у нас зброї, тож залишалося, виконуючи наказ, зайняти кругову оборону в підготовчому попередньо укріпленні й відстежувати обстановку навколо. Ліве око поглядає на хлопців, праве — через приціл автомата в сектор спостереження та обстрілу, слух зосереджений на підрахунку кількості залпів, противному свисті зарядів та вибухах на землі, а думка фіксує мимовільну молитву.

Ранок зустрів нас спочатку парою російських штурмових вертольотів, що нахабно порушили повітряний кордон, а потім ще одним візитом Лідії Сороки з пакетом груш: «Живі, цілі? З бойовим хрещенням, хлопці...»

Настав час нашої ротації і колона вирушила на захід. Почуття радості від можливості відпочити затьмарювалося легким смутком: не хотілося залишати у важкий момент нових друзів, які вже протягом багатьох місяців несли службу в умовах постійної загрози для життя, не хотілося покидати кордон. Обмін вітаннями, при проїзді через той самий блокпост. Махали руками люди і дивилися вслід два новенькі синьо-жовті прапори, розвіваючись на вітрі, наче намагаючись щось сказати. Ми знаємо, що група, яка замінила нас, краще підготована та споряджена, знає, що український народ обов'язково вистоїть і переможе у цій підло розв'язаній війні й ніколи не забудемо про відділи прикордонної служби на державних рубежах, де синьо-жовтий прапор на флагштоку промовисто говорить ворогу: «Тут українська земля і ті, хто захистить її за будь-яку ціну».

Володимир ПАТОЛА,
капітан Державної прикордонної служби.

Друзі, вітаю вас із Днем Державного прапора!

Нині наша країна та всі ми переживаємо нелегкі часи. Часи боротьби та гартування нової якості держави, нової якості народу, нової якості стосунків між державою та людьми. Тому настільки важливими для нас стали символи держави: гімн, герб та жовто-блакитний прапор.

Жовтий та блакитний — ці кольори — поєднання невичерпної волі до свободи разом із постійним рухом уперед та наснагою до розвитку.

Сьогодні для всього світу наш прапор став упізнаваним символом боротьби за свободу, за правду, за гідність. Вірю, що разом ми переможемо мракобісся минулого та зможемо переступити через імперську агонію та піти вперед. Вірю, що над новою, вільною та європейською Україною завжди гордо майорітиме наш жовто-блакитний прапор. Прапор переможи.

Слава Україні!

Голова Верховної Ради України
Олександр ТУРЧИНОВ.

Розбитий сепаратистами герб сховали юні герої

Коли у травні цього року з фасаду будівлі Артемівської міської ради сепаратисти скинули Герб України, державний символ упав і розбився. Агресивно налаштовані мітингувальники вимагали припинити підготовку до виборів Президента України та присягнути самопроголошеній «ДНР». Містом ходили войовничі групи сепаратистів, які зривали з установ українські прапори, штурмували військові частини, влаштовували блокпости на дорогах. У таких умовах більшість мешканців боялася публічно сперечатися з «новою владою».

Випускник школи № 11 Петро Зубар, а в травні — ще учень, — разом із друзями вирішив забрати і сховати розбитий Герб України: його викинули на смітник. Хлопці взяли частини конструкції і віднесли до надійного місця. Такий вияв патріотизму в разі розкриття міг обернутися ув'язненням у сумнозвісних місцях тримання заручників. Та підлітки не злякалися покарання: почуття патріотизму виявилося сильнішим.

«Розбитий герб мені допомогли забрати хлопці. Вони скромні і не хочуть, щоб називали їхні прізвища. Частини герба ми ховали в різних місцях, а тепер вирішили повернути», — розповів Петро. Шкодує, що вдалося знайти не всі уламки, але більшу частину збережено.

«Мене Україна вивчила і багато чого мені дала. Не розумію, чому деякі мої ровесники зайняли сепаратистську позицію. Знаю, що в місті є патріотично налаштовані люди, бачив їхню діяльність. Вважаю, це дуже добре», — пояснив мотиви свого вчинку випускник.

Тепер він — у центрі уваги місцевої влади та громадськості. У присутності журналістів голова районної державної адміністрації і командир батальйону «Артемівськ» Костянтин Матейченко висловив хлопцю та його товаришам подяку за виявлену мужність. «Так повинен чинити кожен громадянин України», — наголосив він та пообіцяв усіляке сприяння молодим патріотам.

Петро нині — вже студент одного зі столичних вузів, вивчатиме редагування й видавничу справу. Щодо подальшої долі уламків зірваного герба, то рішення депутати міської ради ще не прийняли. Можливо, державний символ буде відновлено і встановлено на попередньому місці, а можливо, він стане експонатом місцевого музею. Адже збережений підлітками Герб України — сторінка сучасної історії, про яку не можна забувати.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

На знімку: Петро Зубар (ліворуч) та Костянтин Матейченко.

Фото надане автором.

АНОНСИ

Вічаймося!

Не думали, не збиралися українці зустрічати 23-тю річницю незалежності зі зброєю в руках, захищаючи оту саму незалежність. Донедавна заколисана мантрами, що довкола суцільні друзі й жодних ворогів, наша держава нарешті прокинулася. І чітко бачить паразитів, які виїли її зсередини, сутенерів, які її продали, розуміє, хто саме кинув її на поталу, — доводять публікації серпневого випуску парламентського журналу «Віче». Так, наш державний синьо-жовтий стяг нині пахне порохом, з ним найкращі сини України стали на захист Вітчизни. Цій темі присвячені центральні публікації часопису.

Це, передусім, хвилюючий фоторепортаж із зони АТО видатного військового фотокореспондента Олександра Клименка. Його чесні та щирі світлини напряму перегукуються з розповіддю «вічанських» журналістів про парламентські слухання, тема яких говорить сама за себе — «Обороноздатність України у XXI столітті: виклики, загрози та шляхи їх подолання». Недаремно фоторепортаж і статтю про слухання у Верховній Раді об'єднують слова її очільника Олександра Турчинова: «Стиснути зуби й перемогти!». Резонують із згаданими публікаціями й кореспонденції «Армія — з грошима, уряд — із прем'єром, депутати — з виборами», «Особливості національної АТО», «Луганськ — у кільці. Область — суцільна гаряча точка», «Про наслідки часткової мобілізації для громадян», й аналітичні роздуми міжнародного оглядача «Віча» Юлії Цирфи «За незалежність! У повній бойовій єдності». Сьогодні наша держава не тільки в буквальному розумінні виборює мир для жителів сходу. Справжнім фронтом для неї є також тривале протистояння з Російською Федерацією, яку вона завше вважала основним зовнішньополітичним партнером. Водночас Україна повинна постійно перебувати «в повній бойовій готовності» до співробітництва із своїми західними візаві. Чи здатний офіційний Київ діяти як надійний та передбачуваний партнер? Чи допоможе цивілізований світ нашій Вітчизні зупинити зухвалого агресора? Відповіді на ці запитання шукайте на сторінках серпневого числа парламентського часопису.

Традиційною для «Віча», як завжди, є тема розвитку місцевого самоврядування. Про його проблеми, труднощі та перспективи конституційного реформування йдеться, зокрема, у статтях «Громада повинна активніше контролювати чиновників» і «Кажуть «реформи», а думають про... Кожен — про своє». Лауреат Міжнародної премії імені Володимира Винниченка Микола Славинський порадує читачів повним (без купюр!) текстом рукописних відповідей на його запитання видатного прозаїка Павла Загребельного. Вони вперше побачили світ саме в серпневому числі парламентського видання. Потішить шанувальників високого мистецтва й стаття Ольги Красовської про волелюбця Рєпіна, який упродовж усього життя був відданий українським сюжетам і образам. Тож і не дивно, що останньою в його величезному творчому доробку стала незавершена картина «Гопак»...

Волелюбством, вірою в перемогу не лише над російським окупантом-мутантом, а й «рідними» казнокрадами та запроданцями всіх мастей дихають сторінки серпневого випуску «Віча» — від першої і до останньої. А символом цього є синьо-жовті прапори, які наші воїни щонайперше підносять увись у визволених містах і селах.

Замовляйте журнал у редакції (тел. 044-235-79-58), передплачуйте на пошті. Індекс 74254. 14 грн. 10 коп. на місяць.

Вічаймося!

Прапор на флагштоку промовисто говорить ворогу: «Тут українська земля і ті, хто захистить її за будь-яку ціну»

І все–таки я вірю!

НЕПАРАДНІ РОЗДУМИ НАПЕРЕДОДНІ СВЯТА

Знову прийшло свято Незалежності, і знову ми намагаємося повернутися до її витоків — у 1991 рік. А там... нічого. Фактично мовчить по темі історична наука, чомусь мовчить і влада. Бо їй, виходить, зовсім нецікаво, з чого почався новітній період української державності. Тому про Рим часів Цезаря і Нерона ми сьогодні знаємо набагато більше, ніж про СРСР періоду «Лебединого озера» на всіх нечисленних тоді телеканалах.

Та й ми всі примушуємо себе мовчати, що витоки сьогоднішньої біди теж родом ще з тих серпневих днів. Вірніше, з тих недомовок і перекручень, із прямої брехні, яка оточувала період ДКНС та мала і має на меті одне: щоб ми і далі існували без правди. Й не переймалися з того, що «хто жив, той і далі живе», і що «вони пішли, аби залишитися», і що грошей усі 23 роки бракує на все! Окрім пільг тим, у кого перлини вічно дрібні, та яхт із лондонськими квартирами персонам, котрі й так блудять у вже збудованих власних палацах.

Сьогодні Україну, яка взялася стати Незалежною не лише трішечки де-юре, а й добряче дефакто, вмивають кров'ю. Вмивають усі потроху — «брати», «друзі», «свої» й чужі. Бо коли за 23 роки «изнасилованное украинским языком» чиновництво так і не спромоглося ні на «бе», ні на «ме», то вас досі дивують тисячі кримських століначальників-перебіжчиків на «більшу путінську зарплату»? А ще ми маємо політику без політики, з партіями сепаратистів і колабораціоністів, котрі ще й права качають. А відверті мерзотники через куплений суд добиваються, щоб їхню мерзенність було заборонено публічно навіть згадувати. Ми маємо вибори не як спосіб корисного і СПОКІЙНОГО — БЕЗ ПОТРЯСІНЬ — оновлення влади, а як цунамі із землетрусом. Це аби те оновлення так і не відбулося.

А все через неправду, через небажання і страх сказати, хто і як, чому і почому й тоді, і тепер пустив і пускає масовий порив українців у свисток. Сьогодні ж той свисток іще й із щоденними трунами і «незрозумілостями поточного моменту». Адже це тільки для нашого внутрішнього споживання Путін — агресор, а перед усеньким зовнішнім світом ми ОФІЦІЙНО бачимо в ньому лише «доброго миротворця з гуманітарним конвоєм» та третю (тобто НЕЙТРАЛЬНУ) сторону конфлікту на Донбасі. Що, хтось цьому не вірить? То знайдіть хоч одне засідання Ради Безпеки ООН за нашою ініціативою! І за нашим проханням — ПРИБОРКАТИ АГРЕСОРА.

Тому це агресор сьогодні вирішує, чи ратифікувати нам угоду з ЄС (і чи влаштовує вона його). Це він найкраще знає особливості нашої Конституції і волів би внести суттєві зміни до неї. Щоб нам настав надійний капець. Бо ми вперто не кажемо правди — ні собі, ні людям. Тому живемо від подачки до подачки, котру в нас називають пенсією та зарплатою, від революції до революції, які у нас називають Майданом, і від похорону до похорону...

І все-таки я вірю, що впала, як кажуть, на наші плечі Незалежність в окропленій кров'ю Україні стане Незалежністю ЗДОБУТОЮ! Що нових ДКНС, принаймні, у нас, уже не буде. І ті, хто доводить країну до ручки, не зможуть так легко здійснити оперетковий переворот, щоб залишитися і тільки примножити свій вплив. Традиційно повісивши всі соціальні наслідки процесу на «демократів» і «бандерівців».

Я вірю в оновлення влади і у створення армії, в те — що патріоти з прапорами біля розфарбованих у синє і жовте містків, стовпів і стін зрештою стануть розумаками на виборах. І все у нас тоді вийде! Без революцій, трун і брехні, яка труїть наше життя гірше за всякий іприт.

Я вірю!

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Декларація про державний суверенітет

16 липня 1990 року Верховна Рада тоді ще УРСР ухвалила Декларацію про державний суверенітет України. Відтоді в літописі нашої держави розпочалася нова сторінка, новий відлік часу — епоха утвердження України як самостійної та незалежної країни. Саме 16 липня 1991 року в річницю ухвалення Декларації в Україні вперше відзначили День Незалежності.

Декларація про державний суверенітет стала основою для Акта проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року. Декларація являла собою правовий фундамент для Конституції, законів України, визначення позиції республіки при укладанні міжнародних угод.

Тим часом під стінами парламенту тисячі людей скандували: «Єдність! Свобода! Україна!» Новину про ухвалення Декларації вони сприйняли з радістю, цілунками та обіймами.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

360 тисяч квітів для єдності

У столиці до Дня Незалежності відкрито виставку квітів. Темою цьогорічної передювілейної (59-ї) експозиції стала «Єдина Україна». Козаки, голуби миру, родина та навіть наша діаспора — все це дизайнери десяти районів Києва зуміли втілити у квіткових композиціях. Цього разу тему довго обирати не довелося. Мовляв, про щось інше, окрім єдності нашої країни, зараз мало хто думає. Тому все, що залишилось дизайнерам, просто підхопити цю ідею.

Традиційно виставка проходить на Співочому полі. Щоб розкрити задум організаторів, дизайнери висадили понад 360 тисяч квітів. Загальна площа всіх експозицій перевищила 1,5 тисячі квадратних метрів. Тут і велетенські голуби миру із хризантем, і янголи-охоронці. З'явилась на Співочому полі й міні-копія монументу Незалежності. Щоправда, тут Оранта-Україна не відлита з бронзи, а одягнена в квіткові шати. Біля кожної композиції є книга відгуків, де відвідувачі можуть записати враження від побаченого.

Навіть обладнано місця для фотографування. І хоча загальне правило «по газонах не ходити» лишилось чинним, цього разу дизайнери кількох районів вирішили стати ближчими до народу й дозволили підходити до квіткових фігур. Так, приміром, можна посидіти поруч із бандуристом та сфотографуватися у колі козаків. Цих мужніх воїнів створено на повний зріст. На все про все у майстрів пішло понад 40 тисяч квітів. Не менш популярна, принаймні судячи із перших днів роботи, і квіткова родина. Кілька тижнів напруженої роботи, понад 94 тисячі квітів — і результат: на одному зі схилів Співочого поля з'явились мати, батько і донька, що зібралися за одним столом. «У своїй композиції ми не ділимо родину, в підтексті — нашу країну, а навпаки — об'єднуємо її», — пояснюють автори.

Та описати квіткову виставку словами — навряд чи можливо. Це все ж таки той випадок, коли краще один раз побачити. Для тих, хто зацікавився: працюватиме експозиція до 21 вересня. Вартість вхідного квитка — 25 гривень. Безплатно побачити «Єдину Україну» зможуть діти до 7 років, учасники ліквідації аварії на ЧАЕС, інваліди та ветерани ВВВ і особи, прирівняні до них. Обіцяють, що це правило пошириться і на учасників АТО.

«Ця виставка доводить нам усім: незважаючи на всі внутрішні негаразди та зовнішню агресію, Україна розвивається, живе і квітне», — сказав радник голови КМДА Петро Пантелеєв.

Тетяна СУВОРОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У своїй композиції ми не ділимо родину, в підтексті — нашу країну, а навпаки — об'єднуємо її

Соборна відповідальність усіх за всіх і кожного за весь світ

У слов'ян є термін «соборність», який не перекладається іншими мовами. Він означає вільне духовне єднання людей. Є кругова соборна відповідальність усіх за всіх і кожного за весь світ. Хіба це не нині відбувається в Україні? Коли кожен з нас і ми всі разом робимо все можливе, щоб допомогти нашій армії, пораненим, біженцям, коли ми всі разом будуємо громадянське суспільство.

Саме тому миколаївські активісти вважають за необхідне позбутися старих, віджилих символів і перейменувати головну вулицю міста — Радянську. Днями пройшов яскравий і дуже емоційний флешмоб.

Учасники акції ратували за те, щоб повернути головній вулиці початкове ім'я — Соборна. До них охоче приєднувалися випадкові перехожі — й молоді, й літні.

Разом вони самі провели «перейменування», розвісивши таблички з назвою «Соборна» уздовж усієї центральної пішохідної вулиці.

До речі, тема відновлення історичної справедливості не нова для Миколаєва. Вона порушувалася вже чотири роки тому — тоді під перейменування потрапили, наприклад, вулиці Будьонного, Ворошилова, Дзержинського, Пролетарська, Комсомольська тощо, а заодно Сиваський і Пролетарський сквери, площа Леніна та одноймений проспект — головна міська магістраль.

Зараз ініціатива відродилася й одержала явну підтримку більшості городян. Багато різночитань щодо центрального міського проспекту, який, звісно ж, свого часу нарекли іменем вождя світової революції. Від початку це була жвава широка вулиця з невигадливим іменем — Херсонська, що знаменувало, власне, її напрямок руху. Але тепер у Миколаєві є Херсонське шосе, і, щоб не плутатися, народ пропонує свої, нові варіанти «хрещення» проспекту Леніна. Найпопулярніші назви — проспект Єдності, свободи і, звичайно ж, Незалежності!

Найближчим часом городяни хочуть винести всі варіанти на обговорення громади. А місцеві патріоти-бізнесмени твердо обіцяли допомогти народному ребрендингу фінансами.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Напередодні...

Здається, давно вже час загубити в пам'яті все, що пов'язувалося з очікуванням появи та народженням моєї найріднішої людини — сина, адже моєму первістку вже 22 роки. А я і досі не можу позбавитись відчуття провини за те, що за цілісінький день після пологів не знайшла часу й сил занотувати ті особливі почуття молодої мами, яка вперше тримала на руках свою дитину…

На превеликий жаль, утрачено назавжди і те відчуття щастя, гордості, задоволення! Знаю лишень — це було щось незрівнянне, неперевершене і неповторне. Мабуть, саме в ті перші хвилини після тяжкої роботи в мене виросли крила, які й досі несуть життям, назустріч тривогам і буревіям, через любов і втрати, але тільки вгору — до щастя.

Мене зрозуміє тільки жінка-мати. Бо за дев'ять місяців очікування маляти зживаєшся з розумінням того, що ти відповідаєш і за його долю. Отож і навколишній світ сприймаєш через призму цієї події. І хочеш того чи ні, але починаєш жити по-новому.

…Нині наша Україна вагітна перемогою над минулим, антинародним і антиукраїнським режимом, над корупцією і беззаконням у державі. Переконана, що ця перемога неминуча, як і народження дитини. Допоможемо рідній землі і своїй країні стати матір'ю вільних, щасливих громадян!

День відродження і прогресу не за горами!

Наталія РОЗТОРГУЄВА.

Суми.

Жодне з підприємств, підвідомчих Житомирському обласному управлінню лісового та мисливського господарства, не використовує газ. Його замінюють відходи деревини та тирса, що є економічно вигідним. Держлісгоспи області щороку заготовляють близько півмільйона кубометрів дров, зокрема, для населення і соціальної сфери. Тверде паливо виробляється без шкоди для лісу: для цього використовується низькосортна та сухостійна деревина, яка не має товарної цінності, *повідомляє наш власкор Олексій Кавун*

Урожай соняшнику схудне на третину

Традиційна паличка-виручалочка аграріїв цього літа дала збій.

На Запоріжжі розпочався збір соняшнику. На жаль, результати, особливо у Приазовському та низці інших районів області, не тішать. На тлі 20 центнерів з гектара у Гуляйпільському районі у Приазов'ї вийшло всього по 6,6 ц/га. І хоча це лише початок — із засіяних 473 тис. га зібрано лише вісім відсотків — фахівці обнадійливих прогнозів не роблять. Адже багато соняшникових полів півдня та заходу області ще наприкінці липня мали вигляд справжнього сухостою з голівками по 7—10 сантиметрів у діаметрі. Там, де наче і корзина соняшника нормальна, близько половини — з пустим насінням.

У середньому по регіону втрачено до двадцяти відсотків посівів. У департаменті агропромислового розвитку Запорізької ОДА звинувачують у всьому високі температури липня, які різко прийшли на зміну помірному травню і червню. Через це там, де рослини встигли змініцнити під час дощів, хоч щось виросло, а де сіяли під завісу — справжня біда.

Додамо, що традиційно на Запоріжжі, попри всі наукові рекомендації і навіть урядові нормативи, посіви соняшнику займають площі, які значно перевищують заплановані. Цього року офіційно на 11 відсотків, однак де-факто, напевно, ще більше. Причин декілька: зокрема, вкрай важкі для агровиробництва зими і весни останніх років та нульова допомога держави у разі значних втрат. Не дуже покладаючись на яру пшеницю та ячмінь, аграрії традиційно робили ставку на соняшник, який зазвичай не підводив. Згадана культура хоч якось давала змогу зводити кінці з кінцями багатьом господарствам області. А ось цьогоріч, коли з пшеницями наче все добре, збій дав саме соняшник.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Вшанували чорнобильців

В Івано-Франківську відкрили пам'ятник «І мертвим, і живим, і ненародженим чорнобильцям Прикарпаття». П'ятиметрова матір-мадонна наче огортає і намагається захистити усіх, хто постраждав через аварію на ЧАЕС. Автором пам'ятного знаку, виконаного у червоному граніті, є місцевий скульптор Володимир Довбанюк. Спорудження монумента тривало більше семи років.

Після урочистої церемонії відкриття скульптури відбулося її освячення представниками різних релігійних конфесій та покладання квітів. Присутні також вшанували хвилиною мовчання тих, хто віддав своє життя, щоб врятувати Україну від радіаційної загрози.

Загальна вартість усіх робіт — близько півмільйона гривень. Міська влада виділила на добру справу понад 300 тисяч. Долучився до спорудження пам'ятника і депутат Верховної Ради Олександр Шевченко, за сприяння якого ще два роки тому було придбано гранітну плиту, з якої він зроблений.

Нагадаємо, що донині Івано-Франківськ залишився єдиним обласним центром в Україні, де не було пам'ятника жертвам Чорнобиля. Сьогодні на Прикарпатті проживають більше 10 тисяч осіб, які мають цей сумний статус.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

На знімку: скульптор Володимир Довбанюк та голова комітету соціального захисту чорнобильців в області Надія Кайдаш.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Розкопали найдовший у Європі паркан

СЕНСАЦІЯ

Чотирикілометровому частоколу заввишки понад два метри як мінімум кілька тисяч років, і споруджений він був ще за часів трипільської культури. Тож виявляється, він древніший за Велику китайську стіну. Мало того, захищала споруда трипільське місто, яке займало 260 гектарів, мало будинки, вулички, площі і навіть храм. А жило в ньому приблизно 10 тисяч осіб.

Таким є проміжний результат багаторічної українсько-британської археологічної експедиції, яку ведуть у Новоархангельському районі під керівництвом відомих вчених Михайла Відейка (Україна) та Джона Чепмена (Велика Британія).

За версією вчених, проіснувало місто-гігант близько 80 років. Потім трипільці підпалили його, як вони робили з усіма своїми поселеннями, і вирушили в інші місця. Та, незважаючи на руйнування, археологи передбачають, що дослідницька робота тут триватиме ще десятки років.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Відкрили каплицю Небесної Сотні

Днями у селі Попове Новосанжарського району Полтавщини відкрили каплицю Небесної Сотні. Освятили її священнослужителі Української православної церкви Київського патріархату. Вони та місцеві селяни подякували Господу, а також меценату, керівникові фермерського господарства «Козубівське» Михайлу Васюті, за кошти якого зведено споруду.

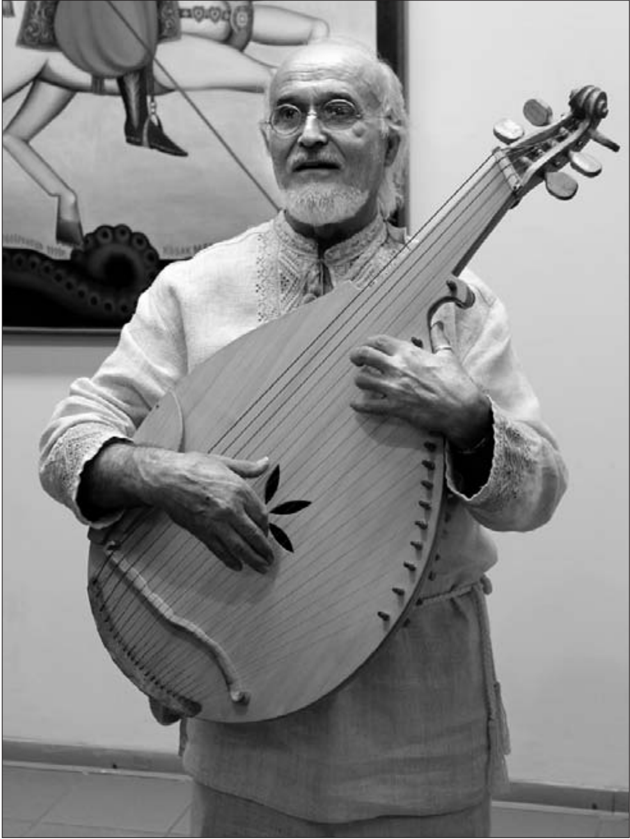
Вона, звісно, невелика, однак тут є все для того, щоб помолитися, поставити свічку за здоров'я або упокій душ найрідніших людей і тих, хто, виборюючи свободу України, навіки залишився у строю Небесної Сотні, та, зрештою, всіх захисників Вітчизни.

Ініціатори будівництва переконані, що поява в селі каплиці з такою назвою сприятиме не тільки духовному, а й патріотичному вихованню земляків.

Вл. інф.

Свою промову художник-ювіляр... проспівав

У великій залі Полтавського художнього музею урочисто відкрили виставку місцевого художника Івана Новобранця (**на знімку**). Присвятили її Дню Незалежності України та 75-річчю митця. Вітаючи ювіляра, колеги, друзі, представники творчої громадськості наголошували на унікальній розмаїтості його таланту. Адже Іван Новобранець — не лише художник, а й поет, кобзар, бандурист та лірник, який сам виготовляє музичні інструменти. На Полтавщині його знають насамперед як виконавця історичних народних і авторських дум. Виступи митця вже давно стали окрасою майже кожного патріотичного дійства.

Як художник Іван Новобранець починав із реалістичних пейзажів, портретів, натюрмортів. Але ще на початку 70-х років минулого століття різко змінив напрям творчості. Відтоді пише тільки так звані народні картини, що роз'їхалися по всьому світу і стали однією з візитівок українського мистецтва.

До речі, ще зовсім недавно «мистецтвознавці в цивільному» наполегливо шукали в роботах Івана Новобранця ознаки «українського буржуазного націоналізму». Однак до цього, як і взагалі до життя, Іван Якович як справжній українець завжди ставився по-філософськи, з гумором. Тож навіть свою промову на згаданому віншуванні ювіляр виголосив речитативом під власний музичний супровід.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Сусіди бряжчать зброєю

Президент невизнаної Придністровської молдавської республіки Євген Шевчук видав указ про призов на один місяць усіх військовозобов'язаних співробітників органів влади в контингент миротворчих сил. У міноборони ПМР уточнюють, що це не мобілізація, а збори, які триватимуть з вересня по грудень. Останнім часом військові навчання в Придністров'ї проводяться регулярно, й звідти в Україну постійно залітають безпілотники. У республіці також поширюються чутки про те, що на них нібито готуються напасти Україна та Молдова.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Замість букетів — допомога військовим

У Черкасах розгорнулася молодіжна акція, спрямована на розширення сфери збирання коштів для потреб української армії. Зокрема, активісти громадських організацій закликають батьків, старших школярів не купувати на свято Першого вересня букети, а спрямувати призначені для цього кошти на допомогу бійцям АТО. Усім, хто замість придбання квітів передасть гроші волонтерським групам, вручатиметься іменний синьо-жовтий прапорець. Із ними школярі і прийдуть на урочисту лінійку.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ЦИФРА

По 60—70

переселенців з Криму та сходу України щодня прибуває на Херсонщину. Їх забезпечують житлом та харчами, підшукують тимчасову роботу. Для спортсменів з Донеччини та Луганщини управління молоді та спорту облдержадміністрації відкрило гарячу телефонну лінію та обіцяє допомогу не тільки у вирішенні побутових проблем, а й у забезпеченні умов для тренувань та участі у змаганнях.

Вл. інф.

Святослава Вакарчука посвятили в десантники

Це відбулося після закритого концерту групи «Океан Ельзи» на підтримку бійців 79-ї окремої аеромобільної бригади, що повернулися із зони АТО.

Виступ пройшов на одному диханні. Під фінальні оплески заступник командира 79-ї бригади полковник Іван Савка подарував музиканту почесний диплом десантника й бойовий прапор. «Це наша душа, наша гордість. І з ним, ми обіцяємо, разом дійдемо до Москви», — сказав командир. Святослав Вакарчук пообіцяв, що подарунки посядуть гідне місце в невеликому музеї, де група зберігає найважливіші й найдорожчі для неї речі.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

Податкові пільги діють

Навіть за нинішньої бюджетної скрути держава продовжує чесно переховувати українцям належні їм кошти з податкової знижки. Так, заступник начальника Головного управління Міндоходів Херсонщини Валерій Шмурянов повідомив, що декларацію з такою вимогою подали 2727 мешканців області, з них 1552 платники податків уже отримали понад півтора мільйона гривень. Три чверті з тих, хто реалізував своє законне право на знижку, — студенти або їхні батьки, котрі платять за навчання у вузах. Ще 135 херсонців отримали компенсацію з відсотків, сплачених за іпотечними кредитами.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Місто в старих і нових світлинах

Клуб фотографів «Фотосфера» оголосив про старт проекту «Новий старий Житомир». Кожному його учаснику видадуть декілька знімків з великої добірки світлин старого міста, і ці місця потрібно буде сфотографувати знову. Результатом стане виставка робіт, де представлять сучасні та ретрознімки. Активісти «Фотосфери» запевняють, що житомиряни будуть здивовані тим, наскільки інакший вигляд тепер мають деякі райони і вулиці міста.

Олексій КАВУН.
Житомир.

600 синьо-жовтих прапорів майорітимуть в Івано-Франківську на День Незалежності — Галина БРУХАЛЬ

МЗС: вторгнення російської гуманітарної допомоги незаконне

22 серпня Російська Федерація, знехтувавши встановленими міжнародними правилами, процедурами та досягнутими домовленостями, без згоди та супроводження Міжнародного Комітету Червоного Хреста розпочала незаконне ввезення гуманітарного вантажу на територію України. **Про це йдеться у заяві Міністерства закордонних справ України.**

«Попри те, що попередньо служби прикордонного та митного контролю України розпочали оформлення російського конвою, сьогодні вранці українських службовців було заблоковано російськими силами і відсторонено від проведення перевірки решти автомобілів колони, незважаючи на попередні домовленості і те, що їх було запрошено на територію РФ російською стороною, — йдеться у зверненні. — Ми турбуємося про безпеку наших службовців. Крім того, наразі ані українській стороні, ані МКЧХ не відомий вміст згаданих вантажівок, що викликає особливі побоювання».

Той факт, що російські автомобілі в'їхали на територію України без відповідного прикордонного та митного оформлення і що вантаж не був в установленому порядку переданий представникам Міжнародного Комітету Червоного Хреста, свідчить про навмисний та агресивний характер дій російської сторони, вважають в українському зовнішньополітичному відомстві. Звертаємо увагу, що з українського боку було вжито всіх необхідних заходів з метою гарантування безпеки цього вантажу, підкреслили вітчизняні дипломати.

«Попри всі спроби української сторони, досі не вдалося встановити контакт між генштабами збройних сил України та РФ, що є критичним для гарантування безпеки слідування конвою. Звертаємо увагу, що по можливому маршруту слідування вантажу терористи ведуть мінометний вогонь. Нам також не відомий зміст домовленостей російської сторони з луганськими бойовиками та ми не виключаємо можливості будь-яких спланованих провокацій. Вважаємо цей акт черговим кричущим порушенням Російською Федерацією ключових принципів міжнародного права, зокрема, непорушності кордонів, невтручання у внутрішні справи іншої держави та добросовісного виконання міжнародних зобов'язань. Закликаємо всіх міжнародних партнерів приєднатися до рішучого засудження незаконних та агресивних дій Російської Федерації», — йдеться у заяві.

ФОТОФАКТ

До Дня Незалежності відбулися презентація та урочисте спецпогашення поштової марки «Євромайдан 2013—2014», присвяченої Революції гідності. У заході взяли участь в. о. генерального директора «Укрпошти» Михайло Паньків, міністр культури Євген Нищук, автор фото для марки Андрій Кравченко (на знімку зліва направо).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У Києві сподіваються на «план Меркель»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Український вояж німецького канцлера вже став предметом обговорення багатьох німецьких ЗМІ. **Зокрема, впливовий журнал «Шпігель» написав**: «Зустрічі та переговори Ангели Меркель з Президентом Петром Порошенком, Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком та іншими українськими керівниками мають символічне значення. Навряд чи цією поїздкою будуть задоволені у Москві. Меркель усвідомлює ризики, особисті та політичні, пов'язані з цим візитом. Але, взявши на себе провідну роль у налагодженні діалогу Києва і Москви, Меркель і міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр послідовно рухаються в обраному напрямку».

Свої очікування від перебування у Києві одного з найвпливовіших політиків світу озвучив і міністр закордонних справ України Павло Клімкін.

— Багато хто говорить про новий «план Маршалла» для України, тож чому б не говорити про своєрідний «план Меркель»? — **риторично запитав він журналістів другого каналу німецького телебачення ZDF.**

Напередодні Клімкін уже заявляв, що Україні для здійснення реформ потрібна політична, економічна та соціальна підтримка на кшталт «плану Маршалла». На думку міністра, ключову роль у цьому могла б відіграти Німеччина. Не виключено, що саме з цією метою пані Меркель планує зустрітися не лише з вищим керівництвом країни, а й із представниками сходу — міськими головами та очільниками ОДА.

Знайдена ще одна булава із «дзьобом папуги»

Місцина біля села Пересопниця Рівненського району продовжує дивувати нас цікавими археологічними знахідками. Зокрема, шукачі старовини натрапили тут на доволі рідкісну зброю — металеву булаву XI—XII століть із гачком на обуху. Таких предметів в Україні донедавна було знайдено лише два.

Микола Федоришин, директор культурно-археологічного центру «Пересопниця», куди, власне, як експонат передали булаву, вважає, що вона колись належала не князеві, а тому, хто безпосередньо очолював військову рать, бо нею можна було воювати.

Бойова частина зброї виготовлена у формі пташиного дзьоба із молотоподібним обухом, за що її в Європі прозвали «дзьобом папуги». При своїй невеликій вазі (до двох кілограмів) та площі удару булава пробивала практично всі обладунки, щити й застрягала у тілі. Дивує і якість металу, з якого зроблено зброю, адже вона пролежала у землі тисячу років і залишилася практично неушкодженою.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

Микола Федоришин: «Така булава — історична рідкість, і віднині вона експонуватиметься в культурно-археологічному центрі «Пересопниця».

ПЕРСПЕКТИВИ

Що Мінськ прийдешній нам готує

У вівторок, 26 серпня, у Мінську відбудеться зустріч у форматі Україна—ЄС—«Євразійська трійка» для обговорення питань, пов'язаних з імплементацією Угоди про асоціацію та стабілізації ситуації на Донбасі. У перемовинах візьмуть участь президенти України, Білорусі, Казахстану та Росії. Євросоюз у Мінську представлятимуть Високий Представник ЄС з питань безпеки і зовнішньої політики та два єврокомісари: з питань енергетики і торгівлі.

Це офіційна інформація, яка за останні кілька днів обросла величезною кількістю прогнозів. «Голос України» вже знайомив читачів з очікуваннями польських експертів від цієї зустрічі. Утім, що ближчою стає дата 26 серпня, то більше виникає думок з приводу того, чи можна чекати якихось конкретних результатів від переговорів.

Деякі українські експерти вважають: оскільки ініціатором зустрічі є саме так звана Євразійська трійка (Росія, Білорусь, Казахстан), то логічно припустити, що господарі мають пропозиції для гостей (України та Євросоюзу). Очікується, що у Мінську Путін висуне умови, на яких буде готовий припинити військове донорство сепаратистів. Уже з'явилися повідомлення, що Росія зацікавлена заморозити конфлікт на сході, тобто перетворити Донбас на чергове Придністров'я; або ж намагатиметься змусити світ визнати окупацію Криму в обмін на мир на Донбасі. Утім, Україна, здається, вже ясно дала зрозуміти, що такі варіанти неприйнятні.

«Заморожений конфлікт нас не влаштовує. Він може швидко призвести до нової ескалації. Ми хочемо вирішення питання у стратегічній площині», — заявив заступник голови адміністрації Президента Валерій Чалий і, коментуючи зустріч у Мінську, зазначив: «Нарешті намічається дорожня карта, яка може вивести на завершення війни та перехід до миру. Вперше плануються багатосторонні безпосередні переговори у форматі Україна—ЄС—«Євразійська трійка» 26 серпня. А вже 30 серпня Президент України їде до Брюсселя. Хочеться, щоб ніщо і ніхто не зруйнував цю надію».

Менш оптимістичний у своїх оцінках грузинський дипломат Бачо Корчілава. В інтерв'ю ЗМІ він стверджує, що ці переговори потрібні Росії лише для «збереження обличчя» і переглядати свою політику щодо України Москва не збирається. Такі само сумніви висловила і московський політолог Лілія Шевцова: «Інтереси Києва і путінського Кремля надто різні, я не бачу жодних точок дотику, не знаю, до чого можуть призвести ці переговори».

А колишній міністр закордонних справ України Володимир Огризко узагалі переконаний, що Мінськ буде лише «майданчиком для передання інформації» стосовно конфлікту на Донбасі.

Чи вдасться наступного вівторка зробити бодай невеликий крок до миру, покажуть уже найближчі дні. Водночас більшість експертів, думки яких сьогодні активно обговорюються, вважають, що принаймні невеликий шанс точно є.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

СПОРТ

Нічия на користь «Металіста»

Футбол. Ліга Європи. Кваліфікаційний раунд. Плей-оф. Перші матчі. 21 серпня. **«Рух» (Польща, Хожув) — «Металіст» (Україна, Харків). 0:0.**

«Рух»: Камінський, Кусь (Гулік, 90+3), Малиновський, Ставарчик, Дзівнел, Сурма, Бабяж, Ковальський, Стажинський, Зеньчук (Гіголаєв, 73), Кушвик (Ефір, 76). **Тренер** — Ян Коціан.

«Металіст»: Шуст, Вільягра, Гуйє, Юссуф, Осман, Кулаков, Едмар, Торрес (Краснопьоров, 52), Гав'ер, Ребенок, Жажа (Гоменюк, 63). **Тренер** — Ігор Рахаєв. **Рефері** — Алон Єфет (Ізраїль).

Глівіце. Стадіон «П'яст». 7000 глядачів.

Через расистські витівки вболівальників «Руху» УЄФА заборонила йому один матч проводити на клубному стадіоні. От і довелося команді піти в тимчасові «прийми». Обрали стадіон у місті Глівіце, що за 20 кілометрів від Хожува.

Про сам матч можна сказати одне: рахунок абсолютно відповідає рівню гри, котру продемонстрували команди. Ініціативою більше володіли харків'яни, але не скористалися цим. Господарі діяли повільно, їхні контратаки були надто млявими. Такий рахунок, зрозуміло, на руку харків'янам, котрі в повторному матчі мають шанс довести справу до позитивного результату.

Історія повторюється?

«Зоря» (Україна, Луганськ) — «Фейєноорд» (Нідерланди, Роттердам). 1:1. Голи: Білий, 27, те Вреде, 38.

«Зоря»: Шевченко, Ігнатьєвич, Білий, Писко, Малишев (Грицай, 47), Караваєв, Хомченовський, Чайковський, Каменюка, Сегбефія (Малиновський, 56), Будківський. **Тренер** — Юрій Вернидуб.

«Фейєноорд»: Мюльдер, Вілкшир (Карсдорп, 81), ван Беєк, Матейсен, Конголо, Іммерс, Триндаде де Вільєна, Класі (Вормер, 72), те Вреде, Сгакен, Боетьюс (Басачікоглу, 62). **Тренер** — Фред Рюттен. **Рефері** — Павел Гіль (Польща).

Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 3700 глядачів.

Активніше почали гості. Вони ефектно комбінували, демонструючи хорошу техніку. Кілька ударів суперника відбив Микита Шевченко. Але рахунок відкрила наша команда, котра перед цим практично не загрожувала воротам суперника. Центральний оборонець Максим Білий красивим потужним ударом низом зі штрафного метрів з двадцяти поклав м'яч під самісіньку стійку.

Після цієї невдачі гості не знітилися і продовжували атакувати. Зрештою вони розіграли блискавичну комбінацію: прострілі з флангу, на який миттєво зреагував Мітчелл те Вреде. Він випередив оборонців «Зорі» і проштовхнув м'яч у ворота.

Після забитого гола гості дещо заспокоїлися. Не так настирно грали вони і після перерви. І у «Зорі» з'явилися шанси. Вона помітно додала у швидкості. Моментами здавалося, що наші неодмінно заб'ють. Але останньої миті щось заважало, або «Фейєноорд» рятував Ервін Мюльдер.

У середині другого тайму гості таки прокинулися і загострили гру, організовуючи небезпечні атаки. Але рахунок не змінився.

Нагадаємо, що і в попередньому раунді «Зоря» на цьому стадіоні зіграла 1:1 з норвезьким «Мольде». А потім була перемога (2:1) в гостях...

У Севастополі почали продавати запальнички «Крим — Росія» **(на фото з сайту «Губернія»)**, виготовлені в Китаї на замовлення ТОВ «Фаєр Трейд» Україна, яке розташовано за адресою: м. Одеса, вул. Буніна, 16а. Дата виготовлення — 2013 (!) рік. Ця фірма нині є єдиним на території України офіційним представником найбільшого світового гіганта з виробництва запальничок — фабрики Xinhai, *повідомляє В'ячеслав ВОРОНКОВ*

Донецьку дали воду — три години на добу

У мешканців Донецька у кранах з'явилася вода. Щоправда, її гарантовано подаватимуть лише з 19-ї до 22-ї години, згідно з режимом економії, в якому обласний центр живе вже два місяці. Як повідомлялося, після знеструмлення Верхньо-Кальміуської фільтрувальної станції 17 серпня водопостачання в місті було припинено взагалі, організовано підвезення технічної води. Її набирали із резервуарів водогінних вузлів, де на момент відключення збереглися запаси. Технічну воду протягом кількох днів привозили до пунктів роздачі, а також до медичних закладів і харчових підприємств — загалом 778 кубометрів. Після ремонту лінії електропередач фільтрувальну станцію запустили в роботу. Увечері в четвер водопостачання міста знову опинилося під загрозою: через обстріли вийшли з ладу три водогінних вузли. Комунальники терміново усунули пошкодження, аби мешканці таки отримали довгоочікувану воду.

Енергопостачальні організації ведуть відновні роботи на пошкоджених електромережах, повідомили в міській раді. На ранок п'ятниці залишалися знеструмленими 350 трансформаторних підстанцій, десятки багатоповерхових і понад 2000 приватних будинків. Тривало відновлення газопостачання у Київському, Петровському й Куйбишевському районах. Без газу через пошкодження комунікацій залишалися майже 2000 абонентів та 23 промислових підприємства.

Ще однією «бойовою втратою» став маршрут трамвая №1, який з'єднує центр міста із залізничним вокзалом. Унаслідок пошкодження контактної мережі трамваї не вийшли на лінію.

Обстріли центру міста настільки інтенсивні, що піротехніки не встигають розміновувати боєприпаси, які не підірвалися. Про типовий випадок «Голосу України» розповіла мешканка дев'ятиповерхового будинку по вулиці Словацькій Галина Бєлоглазова: «До нашого під'їзду 21 липня влучив снаряд: пробив перекриття на дев'ятому і восьмому поверхах. А днями знову вистрелили, потрапили поверхом нижче. Ось вам і прикмета про те, ніби двічі до однієї воронки снаряди не лягають. Від удару пошкоджені квартири, але сам снаряд не розірвався. Ми телефонували рятувальникам, просили їх приїхати і забрати небезпечний предмет. Але за три дні ніхто не приїхав. Кажуть: багато роботи».

Бойовики полюють на родичів проукраїнських активістів і журналістів

Після тривалого перебування в заручниках звільнені батьки донецької журналістки Вікторії Іщенко, яка виїхала з міста через загрозу власній безпеці. Прізвище Вікторії значилося у списках «ворогів ДНР», що їх складали сепаратисти. І хоча журналістка україномовного сайту ngo. dn. ua змогла залишити місто, бойовики навідалися до її батьків — Ірини та Валерія. Спочатку, за словами матері, до квартири прийшли представники самопроголошеної «ДНР», які шукали Вікторію. Дізнавшись через зачинені двері, що активістки немає вдома, сепаратисти пригрозили наступного разу виламати двері й забрати батьків. Про те, що погрозу бойовики здійснили, журналістка дізналася від сусідів.

Зв'язку з батьками Вікторія не мала з дев'ятого серпня. Знадобилося чимало зусиль, аби переговори щодо звільнення заручників були успішними. Але водночас із радісною звісткою з'явилася й сумна: озброєні люди забрали в Донецьку батька ще однієї української активістки Альони М. Очевидно, що в окупованому місті полюють на людей, які не приховують патріотичних поглядів, і беруть у заручники їхніх родичів.

Кількість взятих у полон і зниклих безвісти на території області людей обчислюється сотнями. На сайті Донецької міської ради навіть з'явився новий розділ — «Розшукуються люди». У списку — майже 50 осіб. «Викрадений зі своєї квартири, перебував у полоні в будівлі СБУ. Викрадачі з ДНР інформації не повідомили», «У ніч на 07.07 забрали ДНР із вулиці Декабристів», «Із місця роботи був відвезений у невідомому напрямку, також із офісу були вивезені вся документація, ноутбук і комп'ютер. Викрадачів було декілька у цивільному і з автоматичною зброєю», — за таких обставин зникають люди в обласному центрі.

Лідери сепаратистів стурбовані п'яними дебошами серед біженців, яких самі ж і привезли

Керівники самопроголошеної «Донецької народної республіки» хочуть заборонити продаж алкогольних напоїв, у тому числі — пива, на території центрального Ворошиловського району міста. Про це йдеться у зверненні, оприлюдненому на сайті «ДНР». Автори звернення стверджують, що на території Донецька нині перебувають майже 30 тисяч біженців, із них чотири тисячі мешкають у студентських гуртожитках у центрі міста. «Внаслідок великої скупченості людей, а також стресів, яких вони зазнали, часто серед них виникають конфлікти, які поглиблюються через розпивання алкогольних напоїв», — скаржаться сепаратисти.

Разом із тим, самі дії бойовиків призвели до ситуації, що склалася. Після початку бойових дій у Шахтарському районі, Шахтарську, Торезі та інших містах на сході області озброєні сепаратисти виганяли на вулицю мешканців будинків, а самі облаштовували у квартирах вогневі точки. Людей відправляли автобусами до Донецька, обіцяючи в подальшому евакуювати до Росії. Спочатку навіть налагодили харчування в студентській їдальні. Але згодом перестали годувати біженців, а виїзд до сусідньої держави вже не обіцяють — начебто через те, що закінчилися «квоти». Залишені напризволяще люди ведуть боротьбу за виживання в гуртожитках із мінімумом побутових умов.

Замість парт школярі сядуть за домашні комп'ютери

Виконком Донецької міської ради вирішив перенести початок навчальних занять в обласному центрі — «у зв'язку зі складною обстановкою на території міста». «Дату початку навчального року буде визначено пізніше з урахуванням поточної ситуації, яка забезпечить збереження життя і здоров'я учасників навчально-виховного процесу», — йдеться в рішенні. Керівникам шкіл доручено організувати дистанційне навчання школярів.

«Видаватимемо домашні завдання через електронний щоденник чи електронну пошту. Так само через Інтернет учні надсилатимуть виконану роботу, — розповіла вчителька однієї зі шкіл Валентина. — Нині обдзвонюю батьків учнів, щоб з'ясувати, у кого є комп'ютери та Інтернет. Сподіваємося, що зможемо так навчатися деякий час».

За словами співрозмовниці, лише незначна частина батьків забирають документи учнів і переводять дітей до шкіл у «мирних» регіонах. «Із нашого класу забрали лише п'ятеро, в інших класах — по двоє-троє. Більшість батьків усе-таки розраховує, що діти зможуть продовжити навчання в рідній школі», — зазначила вчителька.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Янгол із Дубна дивиться на схід

У парку імені Тараса Шевченка у місті Дубно на Рівненщині з'явився дивовижний Янгол. Його виготовив місцевий мешканець, унікальний майстер декоративно-прикладного мистецтва Микола Бондарчук. Матеріалом стало старе дерево, яке комунальники хотіли зрізати.

— Це не просто скульптура, а своєрідне посилання благодаті українському народу, — каже директор КП «Архітектор» Дубенської міської ради Леонід Мосійчук. — Адже якщо виміряти географічно, янгол з тризубом у руці та українським вінцем на голові спрямовує свій погляд на нинішні Луганськ та Донецьк і, звичайно, посилає імпульс добра та примирення.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

Дубенський Янгол Миколи Бондарчука.

Фото автора.

На визволеній території відновлюють мости і зв'язок

Офіційна інформація про воєнні події, що відбуваються сьогодні в Луганську й області, дуже скупа, а дізнатися реальну картину іншим шляхом дуже важко. У Луганську досі немає електропостачання, не працює мобільний зв'язок, отож спілкування з тими, хто залишився в облозі, неможливе. Щоправда, часом пробивається окремий дзвінок, але в цьому випадку треба говорити коротко й про головне, бо сигнал може будь-якої миті зникнути. А головні слова: ми живі, дім цілий, скучаємо й любимо. Луганці вже навчилися виживати в умовах воєнних дій, хоча страх у них не тільки залишився, а й посилився в міру наближення театру воєнних дій з околиць безпосередньо в обласний центр. Незважаючи на те, що місто покинула більша частина населення, багато залишилися на місці, до того ж з дітьми.

Луганськ — це Україна

Уповноважена Президента України з питань мирного врегулювання ситуації на сході Ірина Геращенко прибула на Луганщину не одна, а разом з народними депутатами Іриною Луценко, Марією Іоновою та Лідією Котиляк. Жінки побували в таборі переселенців у Сватовому, відвідали фільтраційний табір у Щасті, а також Сєвєродонецьку міську лікарню, вивчили ситуацію у визволеному Лисичанську.

— Сьогодні ми маємо можливість перевірити, в якому стані перебуває інфраструктура населених пунктів визволених міст, — розповіла кореспондентові «Голосу України» Ірина Геращенко. — А також проконтролювати гуманітарну допомогу, спрямовану в східні регіони країни. Сьогодні переселенцям роздали вже понад 100 тонн продуктів, доставлених гуманітарною колоною у Сватове і Сєвєродонецьк. Ще 700 тонн продуктів харчування буде доставлено в населені пункти, які зараз перебувають під контролем бойовиків. Як ви самі розумієте, нині гостро стоїть питання безпеки і самого вантажу, і людей, які його супроводжують, тому Червоний Хрест у ці дні займається вирішенням цього питання. Маю зазначити, що місцева влада територій, що знаходяться під контролем українських силовиків, надає нам усіляку допомогу й підтримку.

Народні депутати розповіли про те, що за час їх перебування в зоні АТО до них звернулися десятки людей з різними питаннями і проханнями. Зокрема, багато пропозицій і претензій стосуються центральної та місцевої влади. Люди наполягають на проведенні виборів, на їх демократичності й прозорості, на тому, щоб передусім враховувалася думка громади.

— Нам ставлять багато запитань, що стосуються соціальних проблем, — розповідає Ірина Геращенко. — Наприклад, за чий рахунок будуть відбудовувати зруйновані приватні житлові будівлі, що потрапили під артобстріл? Якою має бути допомога — грішми чи будматеріалами? Над цим ми зараз працюємо. Радує, що з новим урядом України багато мешканців області пов'язують свої великі надії. У багатьох відкрилися очі на колишніх керівників країни. Скажімо, у Сєвєродонецьку досі не створено перинатальний центр, хоча йшлося про це вже давно.

Ірина Геращенко поділилася одним зі своїх спостережень. На сході України вона побачила стільки української символіки, скільки їй не доводилося бачити в центральній частині країни. А це ще одне яскраве підтвердження того, що Донбас — це Україна.

Міст відбудовано

До Дня Незалежності України рятувальники ДСНС України планують відновити одну із транспортних артерій Луганщини. Тридцять рятувальників зведеного загону Міжрегіонального центру швидкого реагування ДСНС України міста Ромни Сумської області на чолі з полковником служби цивільного захисту Сергієм Бєляєвим уже тиждень відбудовують автомобільний міст «Томашевський». Кладуть нові плити, закріплюють відкоси мосту, споруджують арматурний пояс. Крім того, рятувальники пофарбували вже понад 50 метрів споруди в патріотичні кольори українського прапора. Перед ремонтом водолазно-піротехнічна обслуга ДСНС України у складі шести рятувальників ретельно обстежила міст, загальна довжина якого становить майже сто метрів, і прилеглу акваторію навколо зруйнованої конструкції. Шукали вибухівку. І тільки після цього рятувальники демонтували підірвані залізобетонні конструкції та ушкоджені металеві загородження. Міст має стратегічне значення. Це один із трьох транспортних артерій через Сіверський Донець, який з'єднує залізничний вокзал «Рубіжне» і селище міського типу Новодружеськ, висаджений бойовиками «ЛНР» ще 22 травня. Тепер шлях, що проходить через річку Сіверський Донець між містами Рубіжне і Лисичанськ, відновлено.

ФАКТ

Фахівці Державної служби з надзвичайних ситуацій України продовжують роботи з обстеження територій, будинків і споруд міст Кремінна, Сєвєродонецьк і Лисичанськ. Усього на наявність вибухонебезпечних предметів обстежено ділянки території загальною площею 365 гектарів, 81 адміністративний та інші будинки.

«Алло, я тебе чую!»

Технічним фахівцям мобільного оператора life:) вдалося успішно відновити роботу мережі в низці населених пунктів Донбасу. У Луганській області це Попасна, Лисичанськ, Сватове, Сєвєродонецьк, Кремінна, Рубіжне, а також населені пункти Старобельського, Новопсковського та Троїцького районів. На підході Біловодськ і Марківка. Щоб налагодити зв'язок, фахівці встановили на низці об'єктів 450 додаткових приймачів-передавачів, провели відновлення антенно-щоглових споруд, ліній електроживлення. Зважаючи на серйозні ушкодження ліній електропередач і електростанцій у Донецькій і Луганській областях, за минулий тиждень фахівці встановили 34 генератори, які забезпечують безперебійне живлення станцій. «Складніше ситуація в місті Луганську, де з третього серпня повністю відсутня напруга, і на даний момент немає можливості встановити акумуляторні батареї на базові станції без ризику для людського життя», — заявили в life:). Повідомляється також, що до частини об'єктів немає фізичного доступу, тому неполадки усуваються по можливості за допомогою віддаленого переналаштування елементів мережі.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Тепловізори виявлять снайперів і вночі, і в туман

Українські військовослужбовці в зоні АТО продовжують одержувати необхідну допомогу від небайдужих жителів Дніпропетровщини. Днями Фонд оборони країни, який акумулює таку допомогу, передав армії 15 сучасних тепловізорів. Це обладнання дає змогу нашим військовим цілодобово моніторити територію й убезпечити себе від нападів ворогів.

Для збирання коштів на закупівлю дорогого обладнання й амуніції відбулася спеціальна акція, під час якої клієнти одного з банків збирали кошти через банкомати. У заході на підтримку воїнів взяли участь понад 55 тисяч людей. Серед тих, хто переказав гроші армії, більше половини — жінки, середній вік активних учасників — близько сорока років.

Йде вантаження спорядження для відправки в зону АТО.

Фото прес-служби ОДА.

Серед жінок середня сума пожертвувань становила 47 гривень, у чоловіків — майже 59. Найактивніше підтримують українське військо співробітники сфери освіти (17%), а також працівники торгівлі, охорони здоров'я, сфери обслуговування та держсектору. Найменш активними в підтримці армії виявилися співробітники таких сфер економіки, як туризм і торгівля нерухомістю.

Найбільше пожертвувань на допомогу військовим було переказано мешканцями Київської, Дніпропетровської та Львівської областей. Активно допомагають українській армії жителі Донеччини та Луганщини. Відповідно перші пожертвували майже 43 тисячі гривень, а другі — понад вісімнадцять тисяч. Сім з половиною тисяч переказали біженці з Криму.

— Акція, що стартувала на початку червня, на сьогодні дозволила зібрати майже два з половиною мільйони гривень, — розповіли її організатори. — За рахунок цих коштів були закуплені й уже відправлені в зону АТО чотириста бронежилетів, а також інша необхідна армії амуніція. Один мільйон гривень із цих коштів пішов на придбання тепловізорів.

Без подібних інноваційних технологій військові не можуть відстежувати ворога вночі, і тому дуже часто зазнають нападу. За словами прес-секретаря АТО Олексія Дмитрашківського, за допомогою тепловізора можна легко визначити перебування снайпера й мінометної обслуги.

— Ці прилади врятують життя не одної людини, — зазначив він. — Хочу висловити слова щирої вдячності Фонду не тільки від воїнів АТО, а й від їхніх матерів і близьких, які зможуть побачити своїх рідних живими і здоровими.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Захисникам — землю

Тисячі жителів Дніпропетровщини, мобілізованих для участі в АТО, безплатно одержать землю для будівництва або ведення господарства. Таку заяву зробило керівництво Дніпропетровської облдержадміністрації. За словами заст. голови ОДА Святослава Олійника, такий крок передусім допоможе соціалізувати тих, хто приходить із фронту.

— Ми вже сьогодні повинні підготуватися до зустрічі тих, хто повертається з війни додому, — вважає заступник голови. — А обробіток землі багатьом допоможе адаптуватися до мирного життя.

— В Україні є закон, що надає громадянам право на безплатну приватизацію землі. Однак деякі військові АТО вже скористалися цим правом, — підкреслив заступник голови — керівник апарату облдержадміністрації Геннадій Корбан. — Тому облдержадміністрація готує пропозиції щодо зміни законодавства, щоб регламентувати порядок одержання земель для цієї категорії громадян.

Вл. інф.

Кров для поранених

Ініціативу щодо здачі крові бійцям, які зазнали поранення у боях з терористами на сході країни, активно підтримують жителі Гайворонського району на Кіровоградщині.

У відділенні переливання крові центральної районної лікарні вкотре поділитися кров'ю з військовими вирішили її медпрацівники, військовослужбовці райвійськкомату, представники органів влади, освітяни та громадські активісти.

Як повідомили медики, кров, зібрану у відділенні, відправляють до станції переливання крові в Умань, а звідти, після відповідних процедур, вона потрапляє до Києва, де її розподілять за потребою для поранених бійців АТО.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

На знімку: почесний донор, тракторист-навантажувач приватного підприємства «Слівко» Микола Гронський.

Фото Першої електронної газети.

Житло для родин загиблих

Прикарпаття, згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України, отримає з державного бюджету понад 2,8 млн. грн. на придбання житла для родин загиблих учасників антитерористичної операції. За словами голови Івано-Франківської ОДА Андрія Троценка, за ці кошти можна придбати десять квартир.

В облдержадміністрації вже почали опрацьовувати інформацію стосовно тих родин, які мають нагальну потребу в отриманні житлової площі. Якщо в остаточному списку буде більш ніж десять сімей, обласна влада звертатиметься до урядовців з проханням про додаткове виділення коштів.

До слова, на сьогодні у зоні бойових дій загинуло вже 22 мешканці області.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

На пункті збору приймають ранці, зошити, щоденники...

У Миколаївській області стартувала благодійна акція, у рамках якої небайдужі мешканці регіону допомагають дітям, які переселилися з тимчасово окупованих територій і районів проведення антитерористичної операції, зібратися в школу.

Люди вже почали приносити в пункти збору ранці, зошити, альбоми для малювання, щоденники, різне канцелярське приладдя, а ще одяг, взуття та інші речі для школярів. Миколаївці також можуть перерахувати свої пожертвування на підтримку благодійної акції на рахунок Миколаївського обласного благодійного фонду соціальної допомоги малозабезпеченим з позначкою «дитині в школу».

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

ХРОНІКА

Із «Сьомого кілометра» пораненим бійцям передали аналізатор

Військово-медичному клінічному центру Південного регіону вручено автоматичний гематологічний аналізатор. Сучасний апарат установі передав колектив найбільшого в Україні промтоварного ринку «Сьомий кілометр».

Сьогодні в центрі проходять лікування майже 200 військовослужбовців, поранених під час АТО. Медикаментів і лікарів для надання всієї необхідної допомоги достатньо, однак, зокрема, клініці лабораторної діагностики центру не вистачало автоматичного гематологічного аналізатора. Адміністрація промринку «Сьомий кілометр» за власний кошт колективу придбала цей украй необхідний апарат, вартість якого — майже 100 тисяч гривень.

Апарат використовуватимуть для обстеження всіх хворих, але передусім — із відділень реанімації, нейрохірургії і травматології. Особливо він необхідний для проведення доопераційних досліджень при рятуванні тяжкопоранених, коли не можна гаяти жодної хвилини. І якщо на проведення ручного аналізу крові потрібно близько години, то новий апарат дозволяє одержати достовірні результати за три-чотири хвилини. Зекономлений час може врятувати не одне життя.

«З початку року «Сьомий кілометр» передав на благодійні цілі понад півмільйона гривень, — уточнює директор ТОВ «Промтоварний ринок» Василь Мозгальський. — Допомога була надана і лікарням, і школам. Однак основна її частина, так чи інакше, стосувалася подій, що відбуваються в країні. Промринок переживає разом з усією країною за події в Донецьку і Луганську й продовжує надавати підтримку в рамках гуманітарної програми».

Також на ринку пройшов благодійний марафон зі збирання допомоги для учасників АТО. У ньому взяли участь сотні підприємців.

З курсантської лави — на передову

Практично всі викладачі Одеської військової академії Збройних Сил України брали або беруть участь в АТО. Про це повідомив виконувач обов'язків начальника академії генерал-майор Олег Гуляк. Крім цього, у бойових діях беруть участь майже всі офіцери, котрі закінчили навчальний заклад цьогоріч. Генерал особливо зазначив, що одним із перших звання «Герой України» одержав випускник 2001 року, золотий медаліст Тарас Синюк (посмертно).

Військові педагоги оперативно передають інформацію з передової, і курсанти навчаються на прикладах реальних боїв на сході України.

Слід зазначити, що цього року держзамовлення на прийом до академії зросло удвічі — на перший курс прийнято майже 250 курсантів. На момент закінчення подання документів конкурс був 2,7 людини на місце, а на момент прийняття — 2,2 людини на місце, тому що деякі бажаючі не змогли приїхати через участь у бойових діях, зокрема в «довжанському котлі».

Крім цього, на третій курс вступили майже двадцять контрактників із зони АТО.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

КУРІНЬ

№ 161 (5911) СУБОТА, 23 СЕРПНЯ 2014

Сьогодні в Україні сонячно та тепло, дощитиме лише у східних областях та в Криму. Температура повітря вдень — від 24 до 26 градусів тепла, у південних та східних областях та в Криму — до +29. Вночі — від 12 до 14 градусів тепла. Вітер південно–східний, 5–10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 СЕРПНЯ

1863. Пішов із життя Михайло Щепкін — визначний актор української та російської сцен. **1935.** Народився Анатоль Перепадя — український перекладач із романських мов. **1939.** У Москві в ніч на 24 серпня підписано радянсько-німецький договір про ненапад (Пакт Молотова — Ріббентропа) терміном на 10 років. **1972.** Президія Верховної Ради УРСР постановила утворити союзно-республіканське Головне управління Ради міністрів, УРСР з садівництва, виноградарства і виноробної промисловості — Головплодвинпром УРСР. **1998.** Президент України видав указ «Про встановлення відзнаки Президента України «Герой України», відзнака має орден «Золота Зірка» та орден Держави.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плаката часів СРСР.

Віддаю середній палець Гіркіна на відсіч, що європейські лідери зранку (від перших пострілів «Градів» з російської землі-матінки до третіх півнів — коли колони бронетехніки з десантниками з Пскова браво в'їжджають в Краснодон) гадають: а як там Донбас? А ще у цих небожителів, подейкують, заведено у відповідальний для Європи і пофігістський для Кремля час подумки звертатися для своїх моральних авторитетів.

Скажімо, фрау Меркель, сидячи у себе в кабінеті, зводить очі на портрет своєї землячки російської імператриці Катерини II і запитує: «Як мислиш, Софі Августо Фредеріко Ангальт-Цербтс, ми своїми вольтерівськими санкціями не зобидимо, бува, «Газпром»? Вова зрозуміє?..»

Президент Франції Франсуа Олланд у години пік на Французькому бульварі і танкових заторів на російсько-українському кордоні в Ізвариному полюбляє виходити до мосту Олександра III й дивитися з нього разом із духом Олександра III на Сену, а там... «Містралі», «Містралі». Від Будинку інвалідів у Києві і аж до Єлисейських, даруйте, донецьких полів...

А прем'єр Королівства Великої Британії і Південної Ірландії Девід Кемерон у своїй чайній кімнаті тет-а-тет полюбляє пофілософствувати з духом В. Черчилля. Він (дух) якось сказав: «Росіяни довго запрягають та швидко їздять...» а Девід тоді додав — по Лондонграду. Тут, мовляв, їхня вся нафтогазова нерухомість: Абрамович із «Челсі», Дерипаска з ітонськими пасочками і Блаватник у лондонському ватнику...

Лише В. Путін чхати хотів на авторитети. Щоправда, в часи шпіонства за Берлінською стіною був у нього один улюблений фюрер, але коли ту розбили на друзки, ВВП, він же ВВХ, вирішив любити фюрера в собі... І йтиме він міцним адольфівським чоботом в Європу доти, доки європейські небожителі не зрозуміють, що ВВХ... не хоче війни.

Він хоче плодів війни. Він хоче — не Крим, Донбас, не Україну, він прагне переділу Європи...

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Зі злитої інформації

Схоже, «дотаційних годувальників» просто хочуть злити.

Загадки народів півночі (євразійської)

Хто повільно запрягає, проте весь світ лякає?

Приказки народів півночі (американської)

Закопати битку війни з власним народом.

Якщо куля в лоб...

Противники змін нині стріляють переважно кулями, виліпленими з лайна, що може бути вбивчим для репутації будь-якого сміливця.

Убивчий аргумент

Печерний районний суд, прислухавшись до аргументів захисту, виправдав снайперів, що працювали на Майдані, взявши до уваги високий професіоналізм і відповідальність підозрюваних, зокрема, не спростований стороною обвинувачення витяг із характеристики на підсудних: «На виконання бійцями службових обов'язків ще ніхто з їхніх підопічних жодного разу не скаржився»...

Борис РЕВЧУН.

ПІРАТКИ

Маймо лице, краяни!

Хто з пальм,
хто з кленів,
хто з беріз
Не так давно
на землю зліз.
Кривий, горбатий,
кожен, всяк
Привити хоче
нам свій смак,
Навчити, хліб
і сіль почім,
Розповісти, відкіль
та хто ми...
А ми слухняненько
мовчім,
Немов не ми тут
автохтони?!.

Сергій КОВАЛЬ.

СТАРІ — НОВІ ПРИСЛІВ'Я

☞ ***Вовка в овечій шкурі.***

☞ ***Не плюй в Дніпро — стане в нагоді в Криму води напитися.***

☞ ***«ДНР» від бублика.***

☞ ***Барська милість — Киселівська ситість.***

ДОШКА ПОШАНИ

Відморожений Володька

Борис Нємцов, опозиційний політик РФ (про санкції Путіна):

— Путін — не дуже далека людина, скажу вам. І, крім того, він дуже емоційний. Своїм рішенням «на зло мамі обморожені вуха» він це доводить.

Від чергового:

— Ось чому мама — пані Меркель, поглянувши на відморожені вуха Володьки, сказала, що той втратив зв'язок з реальністю.

І хек вам на вудку

Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України:

— Економічна модель, що існує сьогодні в Україні, — це коли всім дають рибу, але, щоправда, риба протухла, переморожена і ще радянського зразка — хек. Ми пропонуємо всім у руки дати вудки з гарною котушкою, з великим-превеликим гачком, на який потрапить велика і якісна риба.

Від чергового:

— Поки на якісних гачках Генпрокуратури не теліпатиметься велика-превелика риба завбільшки з олігарха, видавай вудки — не видавай, усім буде хек, і тільки хек.

Наногречка

Анатолій Чубайс, гендиректор російської держкорпорації «Роснано» (про санкції):

— Я цілком можу на гречаній каші пережити...

Від чергового:

— То в чім річ? Міняйте табличку на дверях — замість «Роснано» — «Росгречка». Адже ваше нано — кашею не зіпсуєш?

Бомба під зад

Роман Безсмертний, політик:

— Коли мені кажуть, що росіянин може побудувати дорогу й побудувати машину, я в це не вірю. Що російська людина вміє робити? Вона може чинити дії страшної руйнівної сили, але при цьому обов'язково підкладає бомбу й собі під зад.

Від чергового:

— А не підкладеш собі під зад, хто ж тоді скаже: «Тут русский дух, тут Русью пахнет!»

Що лікар прописав?

Сергій Тарута, голова Донецької облдержадміністрації:

— Я не можу тут, на Донбасі, казати, що я створив і фінансую добровольчі батальйони, бо одразу ж стану ворогом № 1. А мені потрібно бути лікарем № 1.

Від чергового:

— А ви не кажіть! Просто фінансуйте мовчки. Інакше ніякий лікар вам не допоможе.

Референдум — це «Ураган»

Володимир Путін, президент РФ:

— Ніякої анексії Криму не було. Так, ми використовували свої збройні сили, але для того, щоб провести референдум.

Від чергового:

— Звичайно, ніякої анексії не було. Це вам скаже будь-який «зелений чоловічок». І взагалі, гадаю, що відсоток волевиявлення на референдумі був би набагато вищий, якби ваші збройні сили використовували, скажімо, «Гради» чи «Ураган»...

Згорів на... роботі з системою

Павло Шеремета, міністр економічного розвитку й торгівлі України (про свою відставку):

— Так. Замість того щоб далі воювати з системою, вирішив зосередитися на роботі із завтрашніми людьми, які створять завтрашню систему.

Від чергового:

— А ви не боїтеся, що коли підете, сьогоднішні люди так попрацюють із системою, що ваші завтрашні одразу стануть — учорашніми?

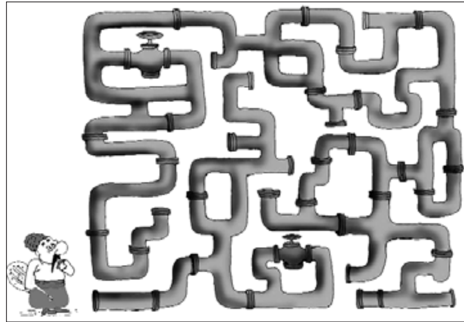
Як шара — то одразу американцям?

Микола Рудьковський, народний депутат України:

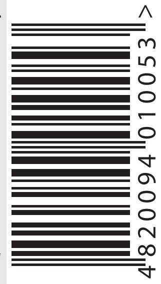
— Ми нашу газотранспортну систему на шару віддали в управління американцям.

Від чергового:

— Я розумію ваше розчарування: ну чому не мені або, скажімо, моєму другу й подільнику Н. Шуфричу?

Мал. Миколи КАПУСТИ, Олександра ДУБОВСЬКОГО, Вадима СИМИНОГИ, Георгія МАЙОРЕНКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Наступний номер газети «Голос України» вийде 27 серпня 2014 року

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Олена ГОРБУНОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 36910

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010053